

1001 ROMAN

SAYI: 16

15 KURUŞ

1001 ROMAN

SAHİBİ VE UMUM
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
TAHSİN DEMİRAY

YAZI VE TEKNİK
İŞLERİ SEKRETERİ :
SEDAT AKPINAR

Her Hafta Pazartesi Günlüğü
Çıkardır Gençlik Mecmuası
ABONESİ :

Altı aylığı 26 sayı 390 kuruş
Yıllığı 52 sayı 780 kuruş

ADRES :

Ankara Cad. No: 36 — İstanbul
Telefon : 23714

Çıkaran : TÜRKİYE YAYINEVİ
Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

İÇİNDEKİLER :

SİNEMA AKTÜALİTESİ

Haberler

ÖLÜM CASUSU
Roman

SAVARAN
Hikâye

BUGÜNÜN HÂRİKALARI
Resimli Bilgi

FAİZCİNİN ÖLÜMÜ
Resimli Bilmecce

GLENN FORD
Portre

BEN ÖLDÜRMEDİM
Film Hikâyesi

GİZLİ MEKTUP (X-9)
Resimli Roman

SON VAZİFE
Hikâye

(Kapakdaki resim : Hikâ-
yemize aittir)

12 Ağustos 1946

SİNEMA Aktüalitesi

YENİ BİR FİLM

20th Century-Fox'un yeni erkek yıldızlarından John Hodiak son zamanlarda «Gecenin Bir Yerinde» isimli bir macera filmi çevirmiştir. İçinde Lloyd Nolan ve Richard Conte'nin de rol aldığı bu filmin mevzuu harpte aklını kaybeden bir deniz erinin macerasıdır.

MADALYA ALDI

Hür Fransız ordusunda General De Gaulle'ün emrinde çalışan Jean Pierre Au-

Marx Kardeşler son zamanlarda «Kazablanka'da Bir Gece» isimli bir casusluk filmi çevirmişlerdir. Eserde Arşak Palabıyıkyan gene orta-

lığı karıştırarak seyircileri kahkahadan kırıp geçirmektedir.

GÜNDE 5 DOLAR

Hollywood'un en iyi giyinen aktörlerinden birisi olan Adolph Menjou kıymeti yedi-

mont en büyük harp madalyalarından biri olan Croix de Guerre nişanını kazanmıştır. Yakışıklı yıldız son zamanlarda Ginger Rogers ve Basil Rathbone'la bir film çevirmiştir.

BABASININ KIZLARI

Bing Crosby'nin ikisi ikiz olmak üzere dört oğlu vardır. Küçükler şimdiden Paramount stüdyosunun çevirdiği filmlerde rol almağa başlamışlardır. İlk filmlerinde müşterek kazançları otuzbin liradır.

ARŞAK PALABIYIKYAN

Bizde «Üç Ahbap Çavuşlar» namıyla meşhur olan

bin dolar tutan saatini bir filmde gösterilmek üzere RKO 'Radio stüdyosu idarecilerine günde beş dolara kiralamıştır.

Üç gün sonra adamın verdiği adrese gittim. Burası garajımsı bir yerdi. Beni binanın gerisinde penceresiz büyük bir odaya aldı. Bu loş odada bir sürü sandalye vardı. Beni bunlardan birine oturttu. Kapıyı kilitledikten sonra yanıma geldi, oturdu:

— Beni dinle, dedi. Bugünden itibaren gizli bir cemiyetin emrinde çalışıyorsun. Bu cemiyette kimse ismiyle çağrılmaz. Herkese bir numara verilir. Senin numaran K 11 dir. Biraz sonra «Reis» seninle görüşecek. Burada onu bekliyeceksin.

Çok geçmedi. Karşıma gelen duvarda kırmızı bir elektrik yanıp sönmeye başladı. Yanımdaki adam heyecan ve korku ile yerinden fırladı. Seri adımlarla kırmızı ampulün yandığı duvara açılan kapıdan çıktı. Ben ne yapacağımı şaşırmış, bekliyordum. Biraz sonra tekrar içeri girerek yanıma geldi oturdu. Yavaş sesle:

— Reis şimdi seninle konuşacak, dedi.

Nefes almağa çekiniyordum. Çok geçmedi. Kırmızı ampul tekrar yandı, söndü. Gür kahn bir ses ağır ağır konuşmağa başladı:

— K 11 ayağa kalk ve beni dinle!

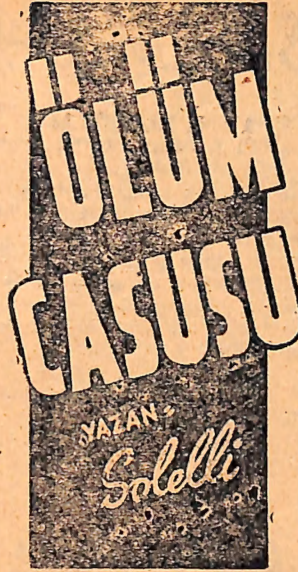
Yanımdaki adam kolumdan dürttü. Onunla birlikte ayağa kalktım. Ses o zamana kadar dikkat etmediğim ufak bir delikten geliyordu:

— K 11 bugünden itibaren sen de «Ölüm Cemiyetinin» değerli üyeleri arasına girmiş bulunuyorsun. «Ölüm Cemiyeti» bu memlekete fenalık eden insanların cezasını vermediği üzerine almış bulunan bir cemiyettir. Hükümetin âciz kaldığı yerlerde onun vazifesini bu cemiyet yapar. Bu cemiyetin âzaları birbirlerini katiyen tanımaz ve tanımağa çalışmaz. Anladın değil mi K 11?

Boğuk bir sesle güç iştiir bir şekilde:

— Anladım, diye mırıldandım.

— Söyliyeceklerime iyi

Resimleyen : SURURI

dikkat et. Bunları bütün cemiyet üyeleri gibi sen de harfi harfine yapacaksın. En ufak bir ihmali hayatınla ödersin. Cemiyet kanunları müsamaha bilmez. Verilen emirler tutulmadı mı, cezası ölümdür. Sen kendi vazifenden mesulsün. Kimsenin işine karışmayacak ve hiç bir şey sormıyacaksın. Dışarıda pek arkadaş tutma. Yalnız ve gürültüsüz bir hayat yaşa... S 9 sana lâzım olan parayı, fazlasile verecektir. Ona adresini bırakacaksın. Ben seni çağırdığım zaman derhal buraya gelir ve vereceğim talimata göre hareket edersin.

Öğrenmeğe çalışmayacağın şeylerden biri de benim kim olduğumdur. Sen yalnız S 9 u bilecek, ben olmadığım zaman, onun vereceği emirleri benim emirlerim gibi telâki edeceksin. Şimdilik yapacağın bir iş yoktur. S 9 sana bazı şeyler söyliyecektir. Ondan evvel cemiyetin kanunlarına, verilen emirlere harfi harfine itaat edeceğine dair yemin et.

Korka korka:

— Yemin ediyorum! diye kekeleydim.

Ses kesildi. Kırmızı lâmba bir daha yandı, söndü. Numarasının S 9 olduğunu öğrendiğim yanımdaki zat kolumdan tutarak beni oturttu. Sonra:

— «Reis» gitti, dedi. Söylediklerini duydun değil mi? Bunlara birşey ilâve edecek değilim. Yalnız seni çağıracağımız zaman adresine sadece «falanca günü gel!» diye bir mektup yollarız. Geleceğin saat, her ne gün olursa olsun akşam saat yedidedir. Garaja girersin. Bu odanın kapısına geldiğin zaman iki defa üstüste vurursun. Kapı açılınca numaranı söyler ve içeri girersin. Bazen burada senden başkaları da olur. Odada onlarla konuşabilirsin. Fakat buradan çıkınca onların hiçbirini tanımıyacak ve unutaacaksın. Hattâ g'rsen dahi konuşmayacaksın. Şayet bir iş için «Reis» birkaçınızın beraber çalışmasını emretmişse o zaman başka... Her üyenin başkaları tarafından kontrol edildiğini unutma... Vazifende ve söylenilen sözleri tutmakta en ufak bir ihmâl gösterdiğin anda derhal ölümle cezalandırılacaksın. Bunu da unutma... Haydi şimdi git...

Oradan nasıl çıktım, bilmiyorum. Neye uğradığımı şaşırmıştım. Bir kaç gün büyük bir korku ve azap içinde dolastım. Lâkin hiçbir iş yapmadan elde ettiğim bol para kısa zamanda korkularımı giderdi.

Topal sustu. Bir iki yutkundu. Cevad'a:

— Çek şu tabancayı kafaından, dedi. Görüyorsun ki konuşuyorum artık... Günler geçti. Bir iki defa beni çağırıldılar. Gittim. Bazen odada beş altı kişi birden bulunuyordu. Hepimiz iskemlelere oturup Reisi bekliyorduk. Yine o kırmızı lâmba yanıp söndükten sonra, Reis o delikten konuşuyor, hepimize ayrı ayrı vazifeler veriyordu. Bana verilen vazifeler ilkin

pek hafifti. Fakat yavaş yavaş kokunlaşmağa başlamıştı. Meselâ bir defasında bana bir köprüyü uçurttular. Fakat şimdiye kadar hiç bir zaman adam öldürmedim.

Cevat Altan sordu:

— Peki bu Reis, S 9 kimdir? Milyoner Forest'le Grin'in bu cemiyetle alâkaları var mıydı?

— Reis'in kim olduğunu bilmiyorum. Onun sadece sesini duydum. S 9'un da kim olduğunu bilmiyorum. Sadece eşkâlini tarif edebilirim. Uzun boylu, iriyarı, kır saçlı, kırmızı yüzü, iri gözlü bir adamdır. Reis'in muavini gibi bir şeydir. Grin de benim gibi cemiyetin üyesiydi. Forest'le cemiyetin arasında bir münasebet vardı. Fakat onun da üye olup olmadığını bilmiyorum. Aldığım emirlerden birinde Bronks'da bir ev kiralamam, buraya arada sırada Grin'in gelip tatil günlerini geçireceği söylenmişti. Grin'e de bu yolda emir verilmiş. Bir gün kulübeye Milyoner Forest de geldi. Grin de oradaydı. Ona Stevenson'un odasında bir gravat iğnesi düştüğünü, mutlaka bulup getirmesini söyledi.

Bu Grin'in üzerinde pek fena tesir yaptı. Zaten Grin'in hâlden şüpheleniyordum. Emredildiği zaman bana kulübeye gelirken, istemiye istemiye gelirdi. Benden korkar gibi dururdu. Onun bizi

bir gün ele vereceğini sanıyordum. Hattâ bunu bir kere S 9'a söyledim.

Cevat Altan yine sordu:

— Müsteşar Stevenson'un öldürüldüğü gece bahçede Grin'le ne konuştunuz?

— Hiç... O gece gidip Grin'le konuşmam emredilmişti. Ona sadece aldığım emir mucibince iki gün sonra gelip beni görmesini söylemiştim. İki gün sonra beni niçin görecekti? Bunu da bilmiyordum.

— Peki, Grin'le Forest'in ölümleri hakkında ne biliyorsun?

— Hiç bir şey bilmiyorum. Bunları bugün Emniyet Direktörlüğünde beni sorguya çekerken öğrendim. Ben katiyen gazete okumam. Okusam mutlaka o zaman öğrenirdim. Bronks'daki kulübeye gitmeyişimin sebebi de, Reis'den bu yolda aldığım bir emirdir.

— Bu toplantı yerini bana bir tarif et bakalım.

Topal, garajın yerini Cevat'a tarif ettikten sonra:

Bileklerindeki bağı dişleriyle çözmeğe çalışmı mı idi? Fakat derhal vazgeçti...

— Yarın akşam için beni yine çağırmışlardı, dedi.

Sözünü henüz bitirmişti ki çenesine şiddetli bir yumruk indi. Baygın bir hâlde yere yuvarlandı. Cevat Altan bulduğu bir iple Topal'ın elini ayağını bağlarken:

— Böyle kallesçe hareketlerden hiç de hoşlanmam. Ama ne yaparsın bazan lâzım oluyor işte, diye söyleniyordu.

İşini bitirince herifi odanın bir kenarına sürükledi:

— Şimdilik burada istirahat et dostum, dedi. Biraz sonra seninle yine görüşürüz.

REİSİN KARŞISINDA

Cakson, serinkanlılığını güç muhafaza ederek Cevat Altan'ın anlattıklarını sonuna kadar dinledikten sonra:

— Şu hâlde meselenin sonuna yaklaştık! diye bağırdı.

Bir kenarda sessiz sessiz oturan Valter de şöze karıştı:

— Şimdiye kadar kaç kere meseleyi halleder gibi olduk da sonra yine çıkmaza saplanmadık mı? Temenni edelim de bu sefer sahiden sonu gelmiş olsun...

— Peki bu akşamki toplantıya Topal'ın yerine kim iştirâk edecek?

Bir an sustular... Yine Ce-

vat konuştu:

— Ben gideyim, dedi. Bu haberi ben öğrendim. Bırakın da ben tarımlıyayım. Korkma Cakson falso falan yapmam. Siz garajı sararsınız. Ben de Topal'ın kıyafetinde içeri girerim. Bütün üyeler toplanıp da Reis de geldiği zaman düdük öttürürüm. Siz düdük sesini duyunca hemen dört bir yandan kordonu daraltır ve içeri hücum edersiniz. Nasıl muvafık mı?

Cakson, bir iki saniye düğüldükten sonra:

— Pekâlâ senin dedigin olsun, dedi. Saat şimdi beş su-
larında. Sen şimdi içeriki o-
daya geç. Ben Topal'ı da se-
nin yanına getirteyim. Bir
makiyaj mütehassısı da se-

ni ona benzetsin.

Bir saat sonra Cevat Altan Topal'ın kıyafetinde Emniyet Direktörlüğünün arka kapısından çıkıyordu. Polis de Cakson'un nezareti altında şüphe uyandırmadan yavaş yavaş garajı sarmakla meşguldü.

Saat yediye doğru Cevat bir bacağına salıya, salıya garaja doğru yollandı. İçinde büyük bir heyecan vardı. Şimdiye kadar bu derece mühim ve aynı zamanda tehlikeli bir işi üzerine almamıştı. İçinden:

— Aksi gibi Topal'a benzemek için gözlükleri de çıkarmak zorunda kaldım. Bu körlükle ne hâl edeceğiz bilmem ki, diye söyleniyordu.

Elinde tabanca karşıdaki kapıya fırladı. Birdenbire ortalık karrısı...

**Gelecek sayımızdaki
kısmın heyecanlı bir
sahnesi: Müfettiş Cak-
son, elinde tabanca...**

di.

Bütün gayretiyle bileklerinin ipini ellerinden aşağı kaydırmağa çalıştı. Epeyi uğraştıktan sonra ip bir parça aşağı indi. Cevat gözümeceğini anlayınca başka bir çare düşünmüştü. Bu çok güç bir şeydi ama, ondan başka çıkar yol yoktu.

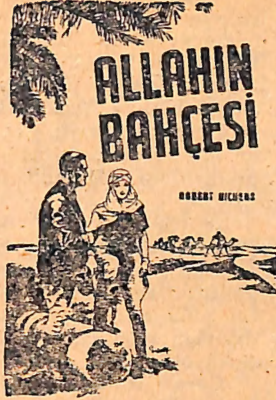
Vücudunu öne doğru kabild olduğu kadar kamburlaştırarak ellerini altından geçirip bacaklarına doğru çekmeğe çalıştı. Bu arkadan bağlı ellerle yapılması hemen hemen imkânsız bir şeydi. Fakat Cevat'ın vücudunun zayıf ve kollarının da biraz uzun olması ona bir parça cesaret veriyordu.

Adeta terlemiş ve yorulmuştu. Bir parça daha derken S 9 birdenbire geriye dönerek Cevat'a baktı. Cevat hiç kıpırdamadan durdu. Haydut tekrar yazısına dönmünce yeniden uğraşmağa başladı. Kolları ve bilekleri kırılmış gibi sızlıyordu. Görmüyordu ama, ellerinin pancar gibi morarmış olduğunu hissediyordu. Bir parmak daha derken elleri kalçalarının altına geçti.

Oh... Bundan sonrası kolaydı. S 9 a duyurmadan gayet yavaşça bağlı elerini bacaklarının altından çıkardı, önüne aldı.

Bir an tereddüt etti. Bileklerindeki bağı dişleriyle çözmeğe çalışmalı mıydı? Fakat derhâl vazgeçti. Bu en aşağı yarım saat sürerdi. O zamana kadar S 9 mektubu bitirir, belki de atmağa götürürdü. Halbuki Cevat'ın mektupları behemehal ele geçirmesi lâzımdı.

Etrafına bakındı. Biraz ileride üç ayaklı küçük, oturak denilen cinsten bir tahta iskemle duruyordu. Uzansa yetişebilirdi. Olduğu yere büzülüp kıpırdamadan S 9 un bir daha bulunduğu tarafa bakmasını bekledi. Bir taraftan da herifle kendi arasındaki mesafeyi gözleriyle ölç

YILDIZ ROMANLAR

SERİSİNİN

3 ÜNCÜ

KITABI OLAN

BU ESER NE-

FİS BİR BASKI, GÜZEL BİR

TÜRKÇE İLE HAZIRLANMIŞ-

TIR. PEK YAKINDA

ÇIKIYOR

YILDIZ ROMANLAR size daima
dünyaca beğenilen seçme şaheserler
verir!.

1001 ROMAN

GENÇLİĞİN

HEYECANLI ROMAN - HİKÂ-
YE - FİLM HİKÂYESİ - RESİM-
Lİ ROMAN VE AKTÜALİTE
MECMUASI. HER HAFTA PA-
ZARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR.
FİYATI 15 KURUŞTUR.

çüyordu. Çok geçmeden haydut bir daha başını çevirip baktıktan ve mahpusun kıpırdamadan durduğuna kanaat getirdikten sonra tekrar masasına döndü. Cevat Altan hafifçe yerinden kıpırdadı.

Uzanarak oturağı yakaladı. Önüne çekti. Ona dayanarak yerinden doğruldu. Sessizce ayağa kalktı. Oturağı iki eyle bir bacağından tutuyordu.

(Arkası var)

Uzun boylu, kartal burunlu adam:

— O şışman, beyaz efendiyle küçük hanım ne diye benim işlerimi öğrenmek istiyorlar? diye sordu.

Zenci, yutkundu. Efendisinden korkardı ama, bu karışındaki de Savaran'dı; ismi bütün Afrika'yı titreten meşhur adam...

— Senden nefret ediyorlar da ondan, ya Kartal! diye cevap verdi.

— Ama benden neden nefret etsinler!

— Ey aslanların aslanı, benim gibi hakir bir esir, nerden bilsin? Ben sadece senin mızraklarını, askerlerini sayacak göz ve bunları Efendiye söyleyecek ağızım.

— Ama Efendiyle, küçük hanımın, Savaran'dan nefret ettiklerini biliyorsun.

— Bilmememenin imkânı var mı? Savaran'den bahsettikleri zaman, gözleri ölüm saçıyor.

Savaran'ın nezareti altında Afrika işi antika eşyalar tophyan Amerika'lı genç Con Hayd, söze karıştı:

— Bu Vardier denilen adamla kızı tanıyor musun?

Savaran:

— Hayır;

Diye cevap verdi. Sonra zenciye:

— Bu küçük hanım, nasıl bir şey? diye sordu.

Zenci:

— Çiçek açmış şeftali ağaçları kadar güzel, diye cevap verdi. Adı Ateni. Efendim Vardier'in erkek kardeşinin kızymış.

Savaran, yüzünü buruşturarak:

— Görmüş olsaydım, hatırlardım, dedi. Güzel kadınları unutmam...

Con Hayd:

— Ama mademki senden nefret ediyorlar, tanıman lâzım, dedi.

Uzun boylu adam, omuzlarını silktilti:

— Afrika Savaran'dan nefret edenlerle doludur. Hepsi ni tanımama imkân var mı? diye cevap verdi. Bütün bildiğin bu kadar mı?

SAVARAN

Zenci:

— Evet, ya aslan! dedi. Seni Pitici-Dai'de alakoyup intikam alacaklar.

Con Hayd:

— Nasıl alakoyacaklar canım? diye itiraz etti. Pitici-Dai'de durmadan geçip vapura bineceğiz.

CEVİREN :

NİHAL YEGİNOBALI

Resimleyen : FİRUZ

Savaran :

— Afrika'da öyle kurnazlıklar vardır ki, Amerika üniversitelerinde öğrenilmez, diyerek gülümsedi. Pitici-Dai'de bir hükümet memuru yok mu?

Zenci:

— Tüccar Vardier bütün Acı Su havalisinde hükümet ve kanun demektir, dedi.

Savaran, genç Amerikalıya döndü:

— Görüyorsun ya? diye gülümsedi.

— Olsun. Gene de Krunan hükümetine hesap vermekle mükelleftir.

Savaran neşeli neşeli:

— Bizi ortadan kaldırmak için öyle bir usul bulur ki, kendisine hiç bir zarar gelmez, dedi. Görürsün bak, ne ustaca bir tuzak hazırlamıştır.

Genç adam hayretle:

— Ne? Görür müyüm? diye bağırды. Yani bile bile bu canavarın inine mi gideceğiz?

— Savaran'ın, canavarlara karşı pek muhabbeti vardır. Hele esrarengiz bir sebepten dolayı Savaran'dan nefret ederler ve inlerinde güzel kızlar bulundurulırsa!

Sonra bir köşede tırtır titreyen zenciye döndü:

— Elime geçirdiğim casusları öldürürüm, dedi. Ama senin hayatını bağışlıyorum. Git, efendine de ki, Savaran Pitici-Dai'den geçecek, ama yanında ne asker ne de mızrak olmayacak. Fakat aramızda geçenden hiç bahsetme, anlaşıldı mı?

— Anlaşıldı, ey Fillerin Korktuğu Aslan! Aramızda geçenlerden hiç bahsetmiyeciğim. İnşallah Efendi'yi başımızdan kaldırırsın da, biz de rahat ederiz.

Zenci ormanın gölgeleri arasında kaybolunca Savaran:

— Vardier'i pek sevmiyorlar, dedi.

Con Hayd:

— Bizi öldürecek ya, sen ona bak, diye homurdandı. Ölmeğe hiç de niyetim yok, Keskin siyah gözleri, genç uzun uzun süzdü:

— Sen pek genç ve yakışıklısın. Daha uzun seneler yaşayabilirsin, diye mırıldandı.

Pitici-Dai nehrinin kenarındaki ormanda ilerliyorlardı. Savaran:

— Dostumuz Vardier'in ikametgâhına yaklaşıyoruz galiba! dedi.

Biraz sonra ağaçların arasında ufak bir meydanlığa geldiler ve ikisi de hayretle durakladılar. Savaran keyifle:

— Demek, Savaran'ı tuzaga düşürecek olan yem, güzelbis, diye mırıldandı.

Çünkü, meydanlıkta bir kız duruyordu.

Alev kadar canlı ve sıcak, şeftali çiçekleri kadar taze bir kız. Hâlinde, damarlarında Arap kanı olduğunu belli eden gizli bir ihtiras ve iltişam vardı. Fakat aynı zamanda, bir Avrupa'lı kız kadar körpe ve fütursuzdu da.

Bu güzelliğin karşısında, Con Hayd'ın dili tutulmuştu. Savaran bile hayran kalmıştı.

Kız, meydanın ortasında durmuş, etrafındaki zenci kadınların getirdikleri kırmızı ve mavi orman çiçeklerinden bir çelenk örüyordu. Güzelliği, günlerdir ormanın karanlıklarında dolaşmış olan iki adamın kalbine bıçak gibi saplandı.

Fakat Savaran, bu güzelliğindeki gizli maksadı anlamıştı.

— Çok iyi hazırlanmış bir sahne, diyerek güldü.

Con Hayd, boğuk bir sesle:

— Ne demek istiyorsun? diye sordu. Yani bu kız mahsus mu?

— Karşınıza güzelliğiyle Savaran'ı uçuruma sürükleyecek olan Ateni duruyor Mister Hayd!

— Bu güzel mahlûk ha!

İnanmıyorum.

— Biraz sonra inanırsın. Aman ne eğleneceğiz!

Savaran'ın gözleri, ormanın karanlıklarında dolaştı ve birden hafif bir ışıık çaldı.

— Mükemmel! Bizim sahneye girişimiz de çok tesirli olacak! Orta zaman şövalyeleri gibi meydana atılacağız. Dikkat!

Birden, iğilip yerden bir kuru dal aldı ve çalılıkların arasına attı. Bir hırıltı, bir çatırtı oldu, sonra çalılıkların arasında bir leopard göründü. Tam da kızın karşısındaydı. Con Hayd, hafif bir çığlık attı ve koca kedi bu sefer ona doğru döndü. Ama Savaran'ın keskin gözleriyle karşılaştı. Uzun boylu, zayıf adam durmuş, gülerek ellerini çırpıyordu.

Bu cesaret leopardı deliye döndürdü. Vücudunu yay gi-

bi gererek meydanlığa atıldı. Ateni'yle zenci kadınları görünce sindi ve onlara atılmağa hazırlandı.

Zenci kadınlar, bağırarak dağılmışlardı. Fakat Ateni, korkudan taş kesilmiş gibiydi. Ne bağırıyor ne de kımıldıyabiliyordu. Con Hayd'ın damarlarındaki kan, buz kesilmişti sanki. Tabancasını çekti. İyi nişancıydı, fakat kızı öldürürüm korkusuyla ateş etmeğe cesaret edemedi.

Tam o sırada leopard sıçradı ve gençkızın göğsüne doğru atıldı. O atılır atılmaz da, Con Hayd'ın yanından bir silâh patladı. Hayvan, şöyle bir kıvrandı ve yere düştü. Savaran, sakın sakın tabancasını yerine koyuyordu. Genç adam:

— Gehe vur, Allah belâsını versin! diye bağırды. Kalıp atılabilir!

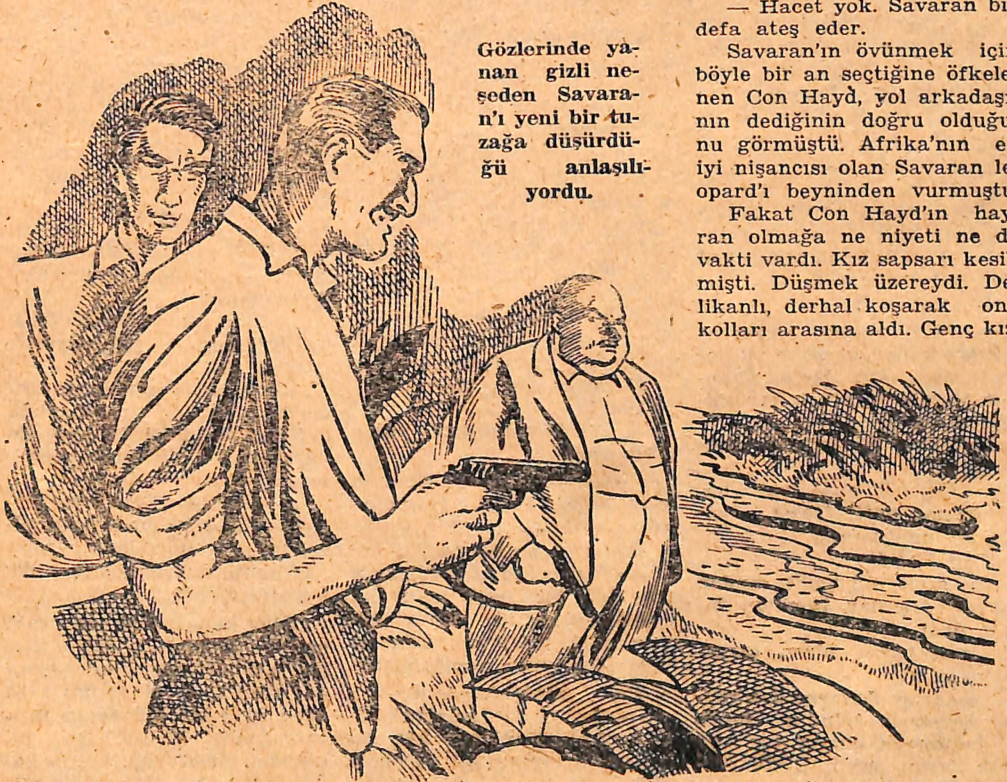
Kartal burunlu adam, hafifçe gülümsedi:

— Hacet yok. Savaran bir defa ateş eder.

Savaran'ın övünmek için böyle bir an seçtiğine öfkelenen Con Hayd, yol arkadaşının dediğinin doğru olduğunu görmüştü. Afrika'nın en iyi nişancısı olan Savaran leopard'ı beyninden vurmuştu.

Fakat Con Hayd'ın hayran olmağa ne niyeti ne de vakti vardı. Kız sapsarı kesilmişti. Düşmek üzereydi. Delikanlı, derhal koşarak onu kolları arasına aldı. Genç kız,

Gözlerinde yanan gizli nesheden Savaran'ı yeni bir tuzaga düşürdüğü anlaşılıyordu.

onun göğsüne yaslanarak gözlerini kapadı. Bir yığın alev ve gül yaprağını andıran bu güzellik, Con Hayd'ın başını döndürdü. Tam o sırada bir ses:

— Aferin Con Hayd! dedi; iyi ateş ettin. Ben, Savaran-bile bu kadarını beceremezdim.

Kız, Savaran'ın kemikli kartal yüzünü seyrediyordu. «Savaran» ismini duyar duymaz, delikanlının kolları arasında yumuşak ve gevşek duran vücudu birden kaskattı kesildi ve gözleri bir an için nefretle tutuştu. Fakat sadece bir an için. Sonra gene o eski masum, ürkek hâlini aldı ve yüzünü Savaran'dan yana çevirerek gülümsedi. Fakat ne de olsa, kendini ele vermişti. Con Hayd bile, artık bu kızın Savaran'ı tuzağa düşürmek için cezbetmeğe uğraştığından şüphe edemezdi.

Fakat Savaran da bir oyun oynuyordu. Leopardi mahsus kızdırıp kızın üzerine saldırtmıştı. Sonra da, leopardi Con Hayd vurmuş gibi göstererek, Amerikalı'yı kızın kurtarıcısı mevkiine çıkarmıştı. Con Hayd, bunları seziyor fakat Savaran'ın mak-sadını anlıyamıyordu.

★

Pitici-Dai'nin taçsız Kralı Vardier, hain olduğu kadar da çirkin, iğrenç bir mahlûktu. Gayetle şişmandı ve kafası dımdızlaktı. Boynunu imkânı yok oynatamıyor, birisine bakmak için bütün vücudunu birden döndürmek mecburiyetinde kalıyordu. Bu adamın, Ateni gibi bir kızın amcası olduğunu tasavvur etmek bile güçtü.

Savaran'la, Con Hayd'ı gayet dostane tebessümlerle karşıladı ve biraz konuştuktan sonra:

— Meşhur Savaran'ı çok işitmişim ama, kendisini görmek şerefine nail olamamışım, dedi. Sizi birkaç gün misafir etmek, bizim için en büyük bir zevk olacak.

Con Hayd:

— Maalesef duramayaca-

ğız, dedi. Vapur buraya her ayın 16 sında uğramış.

Odada derhal bir gerginlik oldu. Vardier:

— Öyledir Mösyö, diye cevap verdi. Ama, ne yazık bu sefer geç gelecekmış. Bir yeri bozulmuş ta, tamirdeymiş.

Savaran:

— Ya kanolarınız nerde? diye sordu Nehrin kenarında, kayık filân görmedim.

— Bizim zenciler, Likelemba adasındaki balıkçılar ziyafetine gittiler. Onun için bir tek kayık bile kalmadı.

Savaran, yanındaki kıza bakıp gülümsiyerek:

— Allah herşeyi bizim için hazırlamış sanki, dedi.

Kız hafifçe gülümsedi. Con Hayd'ın kalbine öfke ve kışkırtılılık doldu. Kız, Savaran'ın yanından ayrılmıyor, Savaran'dan başkasıyla meşgul olmuyordu. Savaran da ona şimdiden vurulmuş gibiydi. Con Hayd:

«Kızın kendine oyun oynadığını unuttu galiba» diye düşündü.

Vardier bile, plânın bu kadar gabuk tahakkuk edip de, Savaran'ın kolaylıkla tuzağa düştüğünü görünce, bıyık altından gülümsüyordu.

— Bizimle birkaç gün geçirmek, canınızı sıkar mı? diye sordu.

Savaran:

— Ziyaretimizin kısa olmasından başka hiç birşey canımızı sıkamaz, diye cevap verdi. Ne kadar kalacağız?

— Bir hafta.

Savaran'la kızın vaziyetinden sinirlenen Con Hayd:

— Yürüyerek gitsek olmaz mı? dedi.

Vardier, alaylı alaylı:

— Neden olmasın? diye cevap verdi. Adamlarınızı kandırabilirsiniz.

— Gelmezler mi demek istiyorsunuz?

— Ben ne bileyim Mösyö? Ama buradan çıktıktan üç gün sonra, Tonga'lıların top- rağında geçeceksiniz.

Odada gene bir sessizlik oldu. Sonra Con Hayd:

Pitici-Dai'nin taçsız kralı Vardier, hain olduğu kadar da çirkin, iğrenç bir mahlûktu...

— Tonga'lılar da kim? diye sordu.

Savaran, neşeli bir sesle:

— Afrika'nın en korkunç kara katilleri, diye cevap verdi. Elleri ne geçen adamın vay hâline! Hele ben, bir zamanlar onların işlerine karışmışım. Aramızda müthiş bir kin vardı... Nafile Con Hayd. Daha yedi gün buradayız. Üzü- lüyorum diyemem hani...

Savaran, yüzünü kıza çevirdi. Kız, bir an için Con Hayd'a kaymış olan gözlerini gene Savaran'ın yüzüne dikti ve kızıl dudaklarını aralayıp beyaz dişlerini göstererek güldü.

★

O akşam Savaran'la, Con Hayd konuşuyorlardı. Sava-

ran:

— Şu bizim Vardier de pek

Dünyanın en büyük hodgâmi Savaran gü- lümseyerek cevap ver- di :

sıcak kanlı, pek cana yakın bir adam, dedi. Hem de ne arkadaş canlısı! Bizi Tonga-lıların eline seve seve bırakacak.

— Ne dedin?

— Dediğimi dinle, Savaran'ın Pitiç-Dai'ye geleceğini duyuyor. Dün yakaladığım zenci casus vasıtasıyla da benim yalnız olduğumu, silâh taşımadığımı öğreniyor. Bunun üzerine bu sabah vapuru ve sandalları başka bir yere gönderiyor. Dediği gibi zenciler Balıkçılar ziyafetine gitmiş olsalardı, üç dört gün evvel yola çıkmaları lazımdı. Fakat nehrin kenarındaki kumlarda sürüklenip çekilen sandalların izleri hâlâ duruyor. Halbuki sabaha karşı

yağmur yağdı. Bu izleri silmesi lazımdı. Demek ki sandallar yağmurdan sonra gitti. Görüyorsun ya, hiç bir nakil vasıtamız yok. Adamlarımız da dönüyor. Çünkü Tonga-lıların harekete geçeceğini duymuşlar. Tonga-lılar geldiği zaman, Savaran yalnız olacak. Kruman hükümeti bile Vardier'e bir şey diyemez. Tonga-lılar yaman adamlardır. «Ateni'yle kendimi zor kurtarabildim,» der ve işin içinden sıyrılır.

Savaran, birden yüzünü buruşturdu:

— Evet, ama kendileri nasıl kurtulacaklar? Vardier, Tonga-lılara emniyet edemez ki! Herhalde kaçmak için bir çare hazırlamıştır. İşte öğreneceğimiz şeylerden biri de bu, Con Hayd.

— Ama Tonga-lıları kullanacağından nasıl emin olabiliyorsun?

Savaran, alaylı bir tebessümle cevap verdi:

— Duymadın mı? Gayet masumane olarak burada ne kadar kalacağımızı sordum. O da «bir hafta» dedi. Tonga-lılar buradan üç günlük yoldaldılar. Göndereceği habercinin gitmesi için üç gün, Tonga-lıların gelmesi için de üç gün, altı eder. Bir gün de hazırlık filân için... İşte sana bir hafta.

Con Hayd:

— Hakkısın, dedi. Ama mademki seni tanıyor, aldatamayacağını bilmesi lazımdı.

— Ateni sağ olsun. Savaran, Savaran olduğu için ve Ateni de baş döndürecek kadar güzel olduğu için... İyi tuzak kurmuş, kâfir. İyi ki dün o zenciye yakaladık.

Con Hayd:

— Ateni'nin böyle bir o-yuna alet olabileceğini aklım almıyor, dedi.

— Nefret, insana herşeyi yaptırır, yavrum.

— Ama sendén neden nefret ediyor acaba?

— Etrafımızı saran muammalardan biri de bu. Biliyor musun? Bu kızın yüzü, bana aşına gibi. Ama nereden tanıdığımı bilemiyorum. O şis-

man hayduduya desen, gözüm bile ısırıyor. Aman Yarabhi ne iğrenç şey! O ensesindeki kurşun yarasını gördün mü?

— Sen onu bırak da, kellerimizi nasıl kurtaracağız onu söyle.

— Gayet basit: Aşk her şeyi halleder.

Con Hayd gözlerini açarak:

— Ne? dedi. Aşk ha! Yani sen ve kız...

— Hayır, sen ve kız. Onun kalbi sende azizim.

— Bende mi? Benden tarafa bakmıyor bile ayol.

Savaran gülerек:

— Beni avlaması lâzım ama, aklı sende. Durmadan gözleri sana kayıyor. Benim istediğim de buydu zaten. O leopardı neden kızdırdım da, sonra kurşunu sen atmışsın gibi yaptım zannediyorsun?

— Allah müstahakını versin, sen aşkı bile silâh olarak mı kullanırsın?

Dünyanın en büyük hodgâmi Savaran, gülerек cevap verdi:

— Aşık olan Savaran değilse, evet.

★

Üç gün sonra Con Hayd, mahşup bir tavırla:

— Ateni hakkında yanlış düşünüyorsunuz, dedi. Kızcağız bir çocuk gibi masum.

— Yarı Arap olan 20 yaşında bir kız, masumdan başka her şeydir, dostum.

Amerika'lı ısrar etti:

— Düşünceleri çok saf.

— Masumiyet kisvesi altına bürünen ihtiyar Şark'tan sakının! Nelerden bahsediyor sana bu masum genç kız bakalım? Hep senden tabii.

Con Hayd kızardı:

— Amerikan hayatını pek beğeniyormuş. Otomobiller, yatları, motorbotlara pek meraklıymış.

— Motorbotlara mı? Savaran'ın gözünde bir şimşek çaktı.

— Motorbot kullanıp, kullanmadığını sordu değil mi?

— Evet.

— Dinle bak, Coni. Vardier, herhalde kaçmak için bir

gare düşünmüştür, dedimdi ya. Belki de bu gare, bir motorbottur. Ateni seni seviyor dostum. Onun için Vardier'e bir şey olursa, beraberce kurtulup kurtulamıyacağımızı öğrenmek istiyor. Belki de amcasından habersiz seninle kaçmağı kuruyordur. Ben sana demedim mi Coni, aşk her şeyi halleder, diye?

Günler geçiyor fakat Savaran, hâlâ vaziyetlerindeki muammayı çözemiyordu. Con Hayd'la Ateni ise her gün birbirlerine daha fazla âşık oluyorlardı.

Altıncı gün dışarda silâh sesleri duydular ve dışarı çıktılar. Vardier, elinde tabancayla, Ateni'nin havaya attığı aspirin tüplerine ateş ediyordu. Kurşunların hiç şaşıpı olmuyordu. Savaran'ı görünce alaylı alaylı:

— Nişancılığınızın methini işittim, dedi. Ateni, kızım, Zafarani için de bir tüp at.

Savaran:
— Koskoca bir tüpü yok etmeğe ne hacet?

Diyerek kızın yanındaki masaya yaklaştı, tüplerden birinin kapağını çıkardı ve kıza uzattı.

Kız, hedefin küçüklüğüne şaşmakla beraber kapağı güneşe doğru attı. Kapak pırlıdarak uçtu. Savaran'ın silâhının sesi duyuldu ve kapak, havada bir defa sıçradı, sonra Savaran tekrar ateş etti, kapak gene sıçradı. Vardier'in ağzı açıldı ve gözlerinde bir korku yandı. Fakat kendini toplayarak:

— Zafarani, Afrika'nın en iyi nişancısıdır diyenler yalan söylemişler, dedi. Bakın, üçümüzün tabacası da aynı tip. Bir müsabaka yap-sak nasıl olur?

Con Hayd:
— Ben sizin gibi nişancılarla başa çıkamam ya, gene neyse, kabul, diye cevap verdi.

Savaran:
— Meselâ şu nehre bir kaç şişe atsak da, onlara isabet ettirmeğe çalışsak nasıl olur? diye bir teklifte bu-

lundu.

Vardier:
— Mükemmel, diye cevap verdi.

Gözlerinde yanan gizli neşeden, Savaran'ı yeni bir tuzağa düşürdüğü anlaşıyordu. Uşaklardan biri gidip, i-çerden bir sandık şişe getirdi. Şişeleri suya attılar ve ateş etmeğe başladılar.

Fakat Savaran'ın kurşunları, bir türlü isabet etmiyordu. İsbet etmedikçe de, Savaran kızıyor ve büsbütün şaşıyordu. O şaşırdıkça da Vardier, büyük altından gü-lerek yan yan Ateni'ye bakı-yordu.

Fakat birden yüzü kıpkır-

mızı kesildi. Kurşun şişeyi isabet etmediğine kızan Sa-varan, öyle delice ateş etmiş-ti ki, kurşun nehrin ortasın-daki adacığın üstündeki sık çalıhkların arasına girmişti. Vardier, gülmekten vazgeçti ve boğuk bir sesle bağırdı:

— Sakın ha! Dikkat edin! Durun! O adacık tabudur. O-rada... Orada bir cu-cu var. O cu-cuyu vurursanız zenciler bizi linç ederler...

Atıcılık müsabakası so-na erdikten sonra, iki yoldaş başbaşa kaldıkları zaman Sa-varan:

— Demek motorbot o ada-cıkta gizli, dedi.

Con Hayd güldü.

— Ben de bizim Savaran'ın nişancılığına ne oldu diye düşünüyordum. Ona iyi bir oyun oynadık.

— Karşılıklı dostum. O da bize bir oyun oynadı. Tabancan dolu mu?

— Evet, müsabakadan sonra Vardier doldurdu ya.

— Evet ama neyle? Boş kurşunla mı azizim. Bak, şu kutudaki yedek kurşunları bile değiştirmiş.

Savaran, uzun uzun güldü.

— Pek ihtiyatlı bir çocuk, şu Vardier, dedi. Kurşunumun bu sefer kendine hiç bir zarar getirmemesini temin ediyor.

— Bu sefer mi? Bundan önce ona ateş mi etmiştin?

— Çok muhtemel. Belki de ensesindeki yara izi, benim hatıramdır.

— Ama ne zaman? Kim bu adam?

— Şüphelenmeğe başlıyorum. Ama bakalım, görürüz.

Genç adam hiddetle:

— Görür müyüz? diye bağırdı. Görecektiklerimiz yok. Tonga'lılar yarın boğazımıza yapışacaklar.

— Herşey kıza bağlı.

— Ateni mi? O ne yapabilir? Hem senden nefret ediyor.

— Ama sana âşık. Sana kaç kereler söylüyorum, Coni Hayd, aşk herşeyi halleder diye.

Ve her zaman olduğu gibi, Savaran'ın dediği bu sefer de çıktı. Ertesi gün, yani meşum yedinci gün öğleyin, Coni Hayd haber verdi.

— Bunun bir mânası var mı, yok mu bilmiyorum ama, Ateni bu akşam dokuzda, nehir kıyısındaki kamışların arasında beni yalnız görmek istiyor.

Savaran'ın sıyan gözleri parladi.

★

Bavullarını hazırlıyan Vardier, Savaran'ın kartal gibi yüzüne baktı ve pırlarının anlaşıldığını sezdi. Savaran tatlı bir sesle:

— Nafle cancağızım, dedi. Seni o kadar sevdim ki, ay-

14

rılığına dayanamayacağım. Ben de seninle beraber geliyorum.

Şişman adam, sadece gülmüseddi. Artık korkusu yoktu. Sadece Ateni'nin yüzünden bir endişe, korku ve öfke bulutu uçup geçti. Bunu gören Savaran:

— Benim ölümünden kurtulmam fikri canınızı sıkıyor görüyorum, Mam'zel, dedi. Neden acaba, sorabilir miyim?

Genç kız, gür saçlarını arkaya doğru attı ve nefret dolu gözlerle Savaran'a bakarak:

— Neden mi? dedi. Söyleyim de öğrenin. Anem, Zend Arapları Melikinın kızı Kadire'ydı. Anladın mı?

— Senin güzelliğinin sebebini anladım, ama nefretinin sebebini hâlâ bilemiyorum.

— Yalançı! Yoksa unuttun mu? Annemi bir esirci kaçırmış, bir beyaz adam. Babam onu kurtarmağa çalışırken ölmüş. Ben böyle kalakalmışım. Annem de esarete dayanamayıp ölmüş.

Savaran, yumuşak bir sesle:

— Demek ölmüş? diye mırıldandı. Emin misin?

Vardier:

— Tabii, diye söze karıştı; öyle nazenin bir sultan, esarete dayanır mı?

Savaran'ın gözleri çivi gibi Vardier'in şişman yüzüne saplandı.

— Demek sen biliyorsun. Ben de hep merak eder dururdum.

Ateni, ansızın şaşırarak:

— Ama senin bilmen lâzım. O esirci senmişsin! diye bağırdı.

— Öyle mi? Şimdi öğreniriz. Senin babanın adı neymiş?

— Vardier, tabii. Amcam gibi.

— Yalan! Böyle bir köpeğin akrabası sana baba olabilir mi hiç? Sonra o nazenin Kadire Sultan, bu herifin kardeşini kocallığa seçer miydi? Hayır, kızım Ateni. Senin baban mert ve asil bir

Fransız yzübaşısıydı. Kage kere yan yana döğüstük. Eşine az rastlanır bir adamdı.

Savaran'ın hâli, tavrı kıza ikna etmişti.

— Ama öyleyse, benim burada ne işim var, bu adam kim? diye bağırdı.

— Bir zamanlar, iki kardeş vardı. Fransız. Adları o zaman Fulon'du. Esir ticareti yaparlardı. Zend Meliki, onları bir kere yakalayıp kamçılattı ve omuzlarını birer damga vurdu. Onun için intikam olsun diye, seninle anneni kaçırdılar. Onları kovaladık. Ama azlıktık. Babanı öldürüp kaçtılar. İşte mesele bu.

Ateni fısıldar gibi:

— Emin misin? dedi.

— İstersen, Vardier'in, yahut Fulon'un omuzundaki damgayı göstereyim.

Vardier'in yüzünde, alaycı bir tebessüm vardı. Zira kendinden emindi. Savaran yaklaşıırken, tabancasını çıkardı ve:

— Kimildama Savaran, dedhi. Ben Fulon'muşum, Vardiermişim ne ehemmiyeti var? Senden öğ almağa yemin etmiştim. İşte şimdi fırsat buldum. Söylediklerinin hepsi doğru, ama seni ölümünden kurtaramaz ki!

Fakat Savaran, hafifce gülümseyerek yaklaşımakta devam ediyordu. Onun bu hâlini gören Vardier, elinde olmadan geriledi ve Savaran'ın tam kalbine nişan alıp tektiği çekti. Hafif bir tıkırtıdan başka bir şey olmadı.

— Benim tabancam, dedi. Sen bizim kurşunları değiştirdin. ben de tabancaları değiştirdim.

★

Bir saat sonra motorbot yola çıktığı zaman, Pittiçi-Dal ormanı garip, kuş sesi gibi nağmelerle ürperiyordu.

Con Hayd, yanına sokulmuş duran kıza:

— Garip, vahşî ve güzel, dedi. Bunlar ne kuşları?

Savaran öteden:

— Tonga kuşları, diye cevap verdi.

Bugünün HARİKALARI

Resimde gördüğünüz küre, bir mil kadar denizin dibine inmektedir. İçine konan bir film makinesi ile, denizaltı âleminin filmini almaktadır. Altındaki tekerlekler ve içindeki hususi motör ile de istediği yönde ilerleyebilmektedir.. Motör, kurentin bağlı bulunduğu gemiden, kalın bir kablo ile gelen elektrik kuvveti ile çalışmaktadır.

Motör yerine pedallarla işliyen bir Fransız motörü. İçindeki pedal tertibatı, motörün arkasındaki pervaneyi döndürüyor, pervanede, su kızakları üstünde duran tekneyi, oldukça büyük bir süratle yürütüyor.

Detectif

OLUR MİSİNİZ?

1 — Saat 1.20 de Mister Lezli Hoz, Tonkerton apartmanının en üst katındaki, faizle ödünç para veren Atlas kumpanyasının ofisinden çıktı.

2 — Saat bir buçuğu beş gece Mister Martin, Tankerton apartmanının merdivenlerini acele acele çıktı.

3 — Kırk dakika sonra da Müfettiş Davson, Atlas kumpanyasının ofisine geldi. İçerideki kâtip : «Ah! Hele şükür gelebildiniz!» dedi. «İçerde, orada.» Davson içerideki odaya girdi ve kumpanyanın tek sahibi olan Tomas Furlong'un yerde yattığını gördü. Odanın başka bir kapısı yoktu.

4 — Davson'un tecrübeli gözleri, ölünün yazı masasını tetkik etti ve açılmış olan para kutusuyla dağılmış birkaç bozukluk parayı gördü. Doktor, Furlong'un kafasındaki yarayı muayene ederken, Davson kâtibi sorguya çekmeğe başladı.

5 — Kâtip Martin : «Saat biri on geçerken yemeğe gittim. Patron Mister Hoz'la münakaşa ediyordu. Hoz, borcunu ödemekte gecikmişti. Saat 2 de geldim. Bir iki mektubu temize çektim. İmzalattırmak için patronun hususî odasına girince onu kanlar içinde yerde yatar buldum ve polise telefon etmek için buraya geldim.» dedi.

Faizcinin Ölümü

6 — Doktor kurşunun bir metre kadar öteden atılmış olduğunu söyledi.

7 — Müfettiş, isimleri Furlong'un takviminde yazılı olan iki adamın derhal Skotland Yard'a getirilmesini söyledi ve Mister Furlong'un ofisinde, Martin'den başka kimsenin çalışmadığını öğrendi.

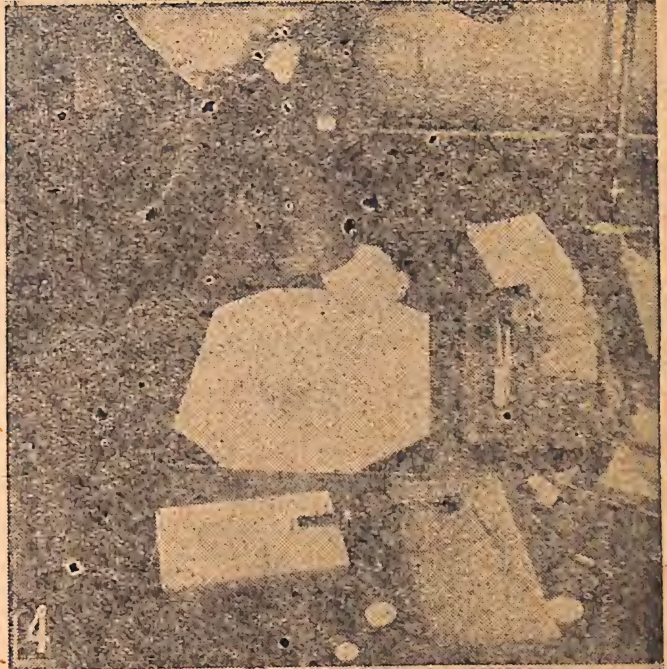
İki adamı sorguya çeken, Davson önceden de anlamış olduğu neticeye vardı ve katili tevkif etti.

Katil kimdi?

(Bu bilmecemizin çözüsünü, gelecek haftaki bilmecemizin altında bulacaksınız.)

GEÇEN HAFTAKİ BİLME- CEMİZİN ÇÖZÜSÜ

Hırsız, Polin'di. Misis Hardvik'in mücevher seydiğini ve hizmetçisinin de olmadığını duyunca, bahçedeki çalıların arasından, Misis Hardvik'in evine girip mücevherleri alıyor ve çalıların altına saklıyor. Fakat bu esnada sağanağa tutuluyor. Resim : (1) ile (7) de Polin'in elbisesinin kollarının uzunlukları arasındaki farka dikkat edin. Brenda'nın keskin gözleri, bunu fark ediyor ve Polin'in : Oturma odasından çıkmadım dediği zaman, yalan söylediği anlaşıyor.

PERDEDEDEN PORTRERLER

Bugün beyaz perdede filmin mevzuu icabı bir çok dövüşler görüyoruz. Hem öyle dövüşler ki sandalyeler, iskemleler kibrit çöpündenmiş gibi adamların sırtında dağılıyor. Yumrukların tesiriyle bayılanlar oluyor. Biz de bunların pek insan kuvvetinin yapacağı şeyler olmadığını bilmemize rağmen sinemada oturduğumuz koltuktan rahatça seyrediyoruz. Hiç şüphesiz filmlerde gördüğümüz en heyecanlı dövüş sahneleri bile iyi düşünülmüş ve oynatılmış film hileleridir.

Meselâ bir çok yıldızlar filmlerindeki hareketli dövüş sahnelerini kendileri oyna-

mazlar. Onların yerine «Stunt Men» dediğimiz «Benzerleri» dövüşürler. Meselâ başrolerini Gene Tierney'le George Montgomery'nin yaptığı «Çin Kızı» isimli filmin finalinde George'la Victor McLaglen arasında hareketli bir dövüş sahnesi vardı. Kuvvetli bir yıldız olmasına rağmen sırf yaşlılığı yüzünden Victor bu dövüş sahnesini kendisi çevirmemiş, yerine benzerini oynatmıştır. Fakat dövüşü iyi yapacak bir benzer bulunmadığından rejisör hile farkedilmesin diye adama yüzünü örtecek geniş kenarlı bir şapka giydirmiş ve filmi hep arkasından çekmiştir. Errol

Flynn de hareketli dövüş sahnelerinde hep benzerini oynatır.

Bununla beraber şurada bir şey daha söyleyelim ki bazı erkek yıldızlar da benzer diye bir şey kabul etmezler. Meselâ Randolph Scott, John Wayne hareketli dövüş sahnelerini, tehlikeli de olsa kendileri çevirirler. Bu iki yıldızın Marlene Dietrich'le birlikte oynadıkları filmlerdeki kavgaları meşhurdur. Yeni ve genç yıldızlardan Glenn Ford da bir bakıma bu iki yıldız gibidir. Filmle-
rindeki dövüş sahnelerinin

Resimlerde : Glenn Ford'u güzel bir portresini ve filmlerinden bir sahnede görmekteyiz.

daima kendisi oynamak ister. Nitekim bu yüzden Columbia idarecileri büyük muharrir Jack London'un eseri «Martin Eden'in Maceraları» romanı filme alınırken başrolü Glenn'e vermişti. Bu filmde bulunan iki üç kavganın çok iyi oynanması lâzımdı. Amerikan film kritikçileri eseri seyrettikleri zaman sanki ağzı birliği etmişler gibi: «Eğer bir gün Glenn Ford Akademi mükâfatını kazanırsa bu eser muhakkak ki dövüş sahnelerinin çok olduğu bir film olacaktır!..» diye yazdılar.

Geçen mevsimin başında gördüğümüz «Ormanlar Hâkimi» şimdiye kadar oynadığı mühim filmlerden birisidir. Bu filmin bar sahnesindeki kavga o sene kritiklerin en beğendikleri döğüş sahnesi olmuştur. Burada şunu da söyleyelim ki böyle vurdulu kırdılı rolleri gayet iyi başaran yıldızın son çevirdiği «Gilda» isimli film de Rita Hayworth'a tokat atması lâzım geliyordu. Glenn bütün gayretine rağmen bu sahneyi bir türlü rejisörün istediği gibi becerememiş. Kan, ter içinde kalarak o sahneyi üstüste birkaç defa çevirmiş. Nihayet rejisör birisini beğenmiş. Herhalde Glenn'in kadınları rol icabı da olsa dövmek pek hoşuna gitmiyen bir şey olsa gerek.

Glenn Ford, bundan otuz yıl önce 1 Mayıs 1916 da Kanada'nın Quebec şehrinde dünyaya geldi. Ailesi memleketin tanınmış insanların dandı. Babası Newton Ford Kanada Demiryollarının idare reislerinden di. Ayrıca fabrikaları vardı. Ayrıca Kanada'nın eski başkanlarından Sir John Mac Donald amcası olurdu. Sonra Amerika Birleşik Devletinin sekizinci başkanı Martin Van Buren'in de yakın soyundandır.

Yıldızın hakiki adı Gwyllyn Samuel Newton Ford'dur. Artistliğe başladıktan sonra isminin güç telâffuz edileceğini düşünerek Kanada'da bir kasabanın adını al-

dı. Glenn Ford oldu. Yıldız daha altı yaşındayken Amerika'ya Kanada'ya geçerek California'ya gitti. İlk tahsilini bitirdikten sonra Santa Manica ortaokuluna girdi. Okulda en fazla İngilizce derslerinde ve sahnede muvaffakiyet gösterdi. Glenn daha dört yaşındayken doğduğu şehirde sahneye çıkmış «Tom Tom'un Düğünü» isimli bir piyeste oynamıştı.

Büyüyünce aktör olmak hevesindeydi. 1934 de onsekiz yaşında meşhur «Ren Çiçekleri» filminin rejisörü Herman Sehumlu'nin idare ettiği «Çocukların Saati» isimli piyeste rol aldı. Bunu bir çok meşhur tiyatro eserlerinin temsili takip etti. Bir sinema ajanı onu beğenerek Paramount stüdyosuyla ona bir kontrat imzalattı. Glenn önce gort denen kısa filmlerde rol aldı.

Daha sonraları gittikçe mühim rollere çıkmaya başladı. Bir aralık 20th Century Fox'a oradan Columbia'ya geçerek çevirdiği filmlerle yıldız oldu. Amerika İkinci Dünya Harbine girer girmez o da orduya, deniz piyadesine gönüllü olarak yazıldı. Tam iki buçuk sene hizmet gördükten sonra sıhhi sebepler yüzünden terhis edildi.

★

Resimleyen : SURURI

Glenn
Ford

Nick Smith, California'nın en işlek asfalt yollarından birisinin kenarında benzin satış deposu açmış hayatını kazanıyordu. İşleri iyi gidiyordu. Yoldan epeyce sayıda otomobil geçiyordu. Hemen ekserisi de deponun önünde durarak benzinliğini dolduruyordu. Sonra deponun yanında küçük lokantamsı bir yer daha açmıştı. Benzin almak için duran müşterilerine ayak üstü karınlarını doyuracak şeyler satıyordu. Bu yüzden kazanç oldukça dolgundu. Nick kendisini işlerine o kadar vermişti ki bir kaç saatlik mesafede bulunan Los Angeles şehrine ancak ayda bir defa inerdi. O da karısının isteği üzerine.

Onun şehri aramamasında pek şaşılacak bir şey yoktu. İş ve karısı onun günlerini ve gecelerini doldurmağa kâfi geliyordu. Nick'in tek düşüncesi işlerini istediği gibi yoluna koyup güzel bir kadın olan karısına layık olduğu hayatı yaşatmaktı. Kendisinden yirmibeş yaş kadar küçük olan karısı Cora'yı çok seviyordu. Onun bir dediğini iki yapmıyarak mesut olması

için elinden gelen gayreti gösteriyordu.

Cora, hakikaten ekseri erkeklerin hoşuna gidebilecek tipte güzel bir kadındı. Platin rengi pırıl pırıl parıldayan saçları, iri yeşil gözleri ve kahın kırmızı dudaklarıyla her erkeği baştan çıkartabilecek kadın. Fakat şimdiye kadar güzelliğiyle hiç bir erkeğe tesir etmediği düşünmemiştir.

Ekseri kadınlar gibi o da basit, hem de pek basit dü-

hürmet ediyordu. Kocasının kendisine daha iyi bir hayat yaşatmak için çalıştığını ve bunda da zamanla muvaffak olduğunu görüyordu. Cora, kocasının sayesinde istikbale emniyetle bakabiliyor ve ondan ileride bir şeyler ummak ümidini kendisinde hissediyordu. Bu yüzden gözü başka erkekler üzerinde dolaşmıyordu. Bu sayede kocasının da itimadını kazanmıştı.

Fakat karı kocanın hayatına Frank isimli üçüncü bir

BEN OLDURMEDİM

şünüyordu. Tek istediği şey iyi giyinmek, çok parası olmak ve büyük şehirlerden birisinde yaşamaktı. Kocasını çılgın bir aşkla seviyordu. Ona herhangi bir erkek arkadaşına göstereceği yakınlığı gösteriyor ve ona

erkek karışınca tamamen başkalaştı. Cora, hayatın iyi giyinmekten, süslenmekten, dilediği kadar para sarfetmekten ibaret olmadığını gördü. Aşk denen şeyle kocasına karşı beslediği saygı duygularının tamamen başka baş-

ka şeyler olduğunu hayretle anladı. Bu anlayış şekli de onun hayatını baştan başa değiştirmeye kâfi geldi.

Nick, iş hayatında reklâmın önemli bir yer tuttuğunu biliyordu. Los Angeles'den bir elektrikçi çağırarak deposunun üzerinde geceleri yanıp sönen bir elektrik reklâmı yaptırmaya karar verdi. İşte orta boylu, siyah dalgalı saçlı, geniş omuzlu, yakışıklı bir genç olan Frank onların münzevi hayatına bu suretle karıştı. Bir kaç günde durup dinlenmeden çalışarak elektrik reklâmını ortaya çıkardı. Yaptığı işten ziyade onun çalışkanlığı Nick'in hoşuna gitti. İhtiyar adamın böyle çalışkan, genç bir arkadaşına ihtiyacı vardı. Zaten işlere de tek başına yetiyemiyordu. Frank'la birlikte çalışmaya teklif etti.

Cora olmasaydı Frankın bu işi kabul edeceği yoktu. Çünkü serbest hayata alışmış nerde sabah orda akşam cinsinden bir adamdı. Hayatta hiç bir ideali yoktu. Kendisini tamamiyle onun akışına bırakmıştı. Fakat Cora'ya rastladıktan sonra düşüncesi tamamen değişmişti. Çünkü sarışın güzeli kadın bir kaç gün içinde onu tahrik etmek için bilerek veya bilmiyerek ne lâzımsa yapıyordu. Frank ilk zamanlar ona pek ehemmiyet vermemiş sade yavaş yavaş alâka duymaya başlamıştı. Nick birlikte çalışmalarını teklif ettiği zaman ihtiyarın arzusunu derhal kabul etti.

Nick, yanına aldığı bu gencin çalışmasından memnundu. Frank benzin satıcılığı yükünü tamamen kendi üzerine almıştı. Dürüst hareketleri sayesinde de ihtiyarın emniyetini son derece kazanmıştı. O kadar ki Nick, onunla birlikte güzel Cora'yı yalnız başlarına denize yüzmeye dahi gönderebiliyordu. California'nın sahillerinde uzanan yüzlerce kilometrelik kumsalların bir köşesinde başbaşa yüzmek daha doğrusu sevmek onlar için bu-

lunmaz bir nimetti. Deponun arkasındaki kilerde ilk öpüşükleri zaman birbirleri için yaşadıklarını ta kalplerinin derinliklerinde hissetmişlerdi. Şimdi hayat Frank'ın göğsünde bir mâna ifade etmeye başlamıştı. Cora'ya gelince o da bazı zamanlar kendisinde bir şeyin eksikliğini hisseder ve bunun ne olabileceğini düşünürdü. Şimdi o da bu eksikliğin farkındaydı. Belki de Frank'ı, onun kendisini sevmeyeceği kadar çok seviyordu.

Frank, en iyi çarenin Nick'i terkedip uzaklara birlikte kaçmak olduğunu söylüyordu. Nasıl olsa onun için hayatta değişecek bir şey yoktu. Halbuki Cora için böyle değildi. Onun kayatta kurulu ihtiyatları vardı ki bunlar ancak parayla yapılabilecek şeylerdi. Sonra istikbale ait birçok plânları vardı. Bunlar da kendisini manen ve maddeten bağladığı erkeğin çalışmasına, kazancına bağlı şeylerdi. Cora, eğer Frank'la kaçarsa bir kaç hafta içerisinde sefil olacaklarını ve hattâ birbirlerini delice sevmelerine rağmen aşklarını unutacaklarından katien emindi. Bunun başka türlü olmasına imkân yoktu. Onun Frank'la mesut olabilmesi için tek bir çare vardı. Bulundukları yerde kalıp gaz deposunu işletmek ve aynı zamanda da evlenmek. Bu da ancak Nick'in ölümüyle olabilecek bir şeydi.

Evet, Cora işin bütün korkunçluğuna rağmen tek çaresinin bu olduğunu düşünüyordu. Frank'la ancak bu şekilde mesut olabilirdi. Sevdigi gence fikrini açtığı zaman o da makul buldu. Aşk onun da görüşüne, düşüncesine ve hattâ mantığına hâkim olmuştu. Halbuki Cora, onun böyle şeyleri düşündüğü için kendisinden nefret etmesinden bile korkmuştu. Frank bir mecmuada ölüme sebebiyet veren banyo kazalarına dair bir yazı okumuştun. Nick'i ortadan kaldırmak için pekâlâ bundan istifade

Film Hikâyeleri

ÇEVİREN :

VEDİİ EVSAL

Resimleyen : SURURI

OYNAYANLAR

Cora Lana Turner
Frank John Garfield
Nick Cecil Kellaway
Madge Audrey Totter

Rejisör : Tay Garnett
M-G-M.

edebilirlerdi.

Uzun uzun konuştuktan sonra nihayet bir gün Nick'i ortadan kaldırmaya karar verdiler. O akşam yıkanırken Cora kocasının banyo dairesine giderek onu öldürecek. Frank'la oturdukları barakanın biraz ilersinde vâki olacak tehlikeleri haber vermek üzere nöbette dura-

çaktı. Son dakikaya kadar herşey düşündükleri gibi cereyan etti. Eğer bir kedi olmasaydı işlerinde tamamiyle muvaffak olacaktı. Cora kocasını tam öldüreceği sırada bir kedi karşı tarafa geçmek üzere asfalt yolun üzerine çıkmıştı. Oradan geçen bir motosikletli polis kediyi çığnememek için motörünü durdurtmuştu. İşte o zaman gecenin karanlığını Nick'in acı haykırışı yırttı. Polis ve Frank hemen banyoya koşular. Nick kafasından ağır yaralanmış banyoda yatıyordu.

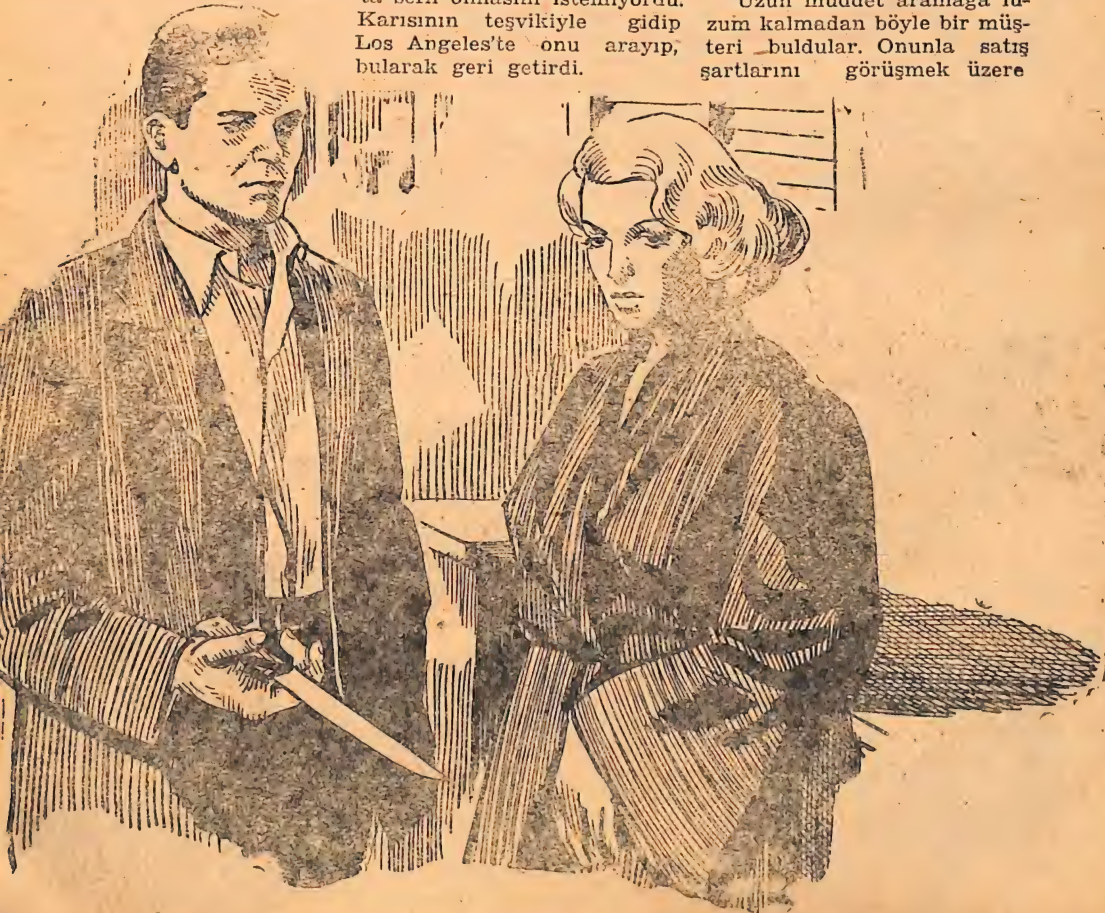
Frank, Cora'nın vaziyetinden polisin işi anlamasından korkuyordu. Fakat sarışın kadın serinkanlılığını muhafaza ederek banyo dairesine haykırış üzerine onlardan evvel yetmiş gibi davrandı. Polis hiç bir şeyden şüphelenmedi. Yaralıyı hemen hastahaneye kaldırdılar. Meseleyi şehrin savcılarından Sackett duyduğu zaman polis gibi saf

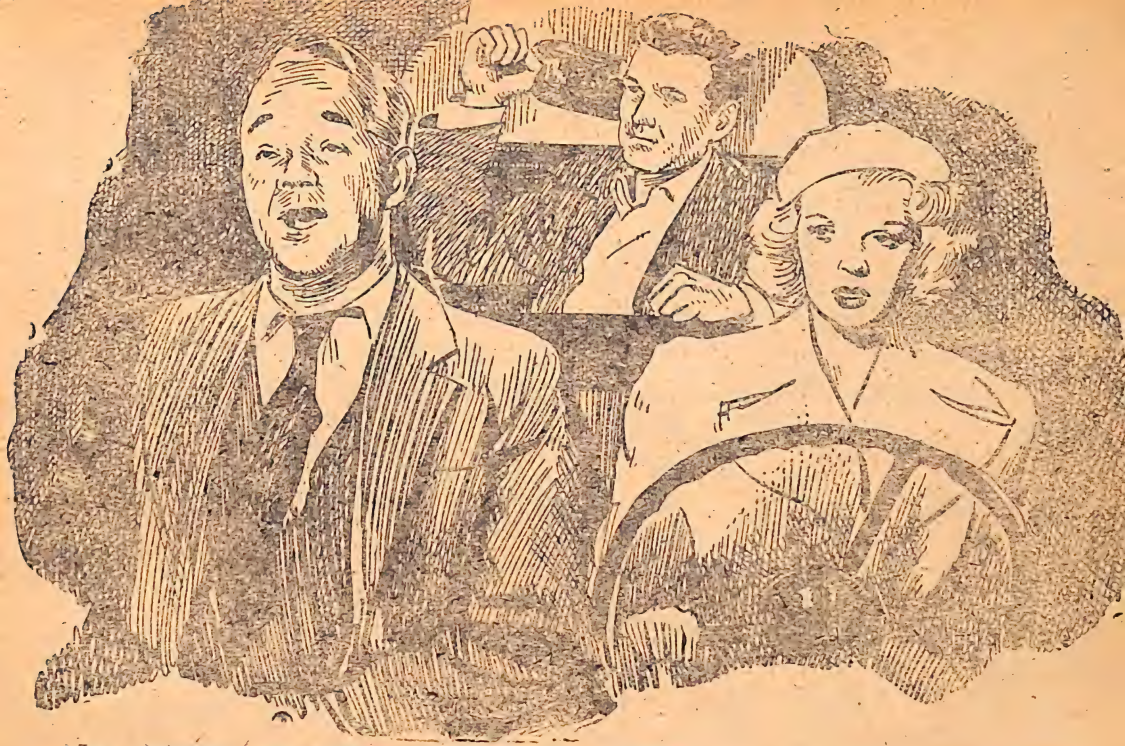
davranmadı. Bunca seneelik tecrübelerinden dolayı vakaların hakiki taraflarını az çok hissedebiliyordu. Bu iki gencin ihtiyar adamı öldürmek istediklerinden yüzde yüz emindi. Fakat Nick iyileştikten sonra bu işin bir kazadan başka bir şey olmadığını savcıya temin etti. Sackett'se her şeye rağmen onların peşini bırakmadı. Nick'in bir gün öldürüleceğini tahmin ediyordu. Bundan sonraki günlerde yaşamak Frank'a âdetâ bir cehennem azabından farksız göründü. Etrafındaki bütün şeyler ona Nick'e karşı işledikleri cinayeti hatırlatıyordu. Bazı zaman asabı o kadar bozuluyordu ki ağlamaklı dahi oluyordu. Nihayet oradaki hayata dayanamayıp Los Angeles'e geldi. Eski sevgilisi Madge'yi bularak kendisini onunla avutmaya çalıştı. Fakat Nick gayet iyi yürekli bir adamdı. Frank gibi zeki bir çocuğun hayatıta sefil olmasını istemiyordu. Karısının teşvikiyle gidip Los Angeles'te onu arayıp, bularak geri getirdi.

Frank'ın tekrar geri dönmesi Cora için büyük bir sevinç kaynağı oldu. Onsuz geçen son günleri Cora için hayatının en buhranlı zamanları olmuştu. Frank'sız yapamayacağını artık katiyen anlamıştı. Eğer kocası onu bulup geri getirmeseydi, şehre gidip kendisi arıyacaktı. Belki de Frank'ı bulduktan sonra hiç dönmeyecekti. Fakat işte sevgilisi dönmüştü. Artık kocasını ortadan kaldırmak için ikinci bir plân hazırlayabilirlerdi.

Nick'in de asabı bu kazadan sonra bozulmuştu. Michigan'a kızkardeşinin yanına gitmek istiyordu. Bir gün fikrini Cora'yla Frank'a açıkladı. Depoyu satacağını söylüyordu. Yalnız bir şartı vardı. Malını satın alacak kimsenin kontrata Frank'ı kendisi ayrılacak isteyinceye kadar deposunda çalıştıracağına dair bir madde koymasını istiyordu.

Uzun müddet aramağa lüzum kalmadan böyle bir müşteri buldular. Onunla satış şartlarını görüşmek üzere

Los Angeles'e üçü birlikte gittiler. Nick müşterisiyle konuşurken bir kâğıt kadeh atılarak sarhoş olmuştu. Eve dönüşte otomobilin direksiyonuna Cora kendisi geçti. Kocasını yanına oturdu. Frank da arkadaydı. Malibu Lake civarında yolun bir kenarı kayalıktı. Burada Nick'i öldürüp, cinayetlerine bir kaza süsü verebilirlerdi. Cora arkasına dönerek Frank'a baktı. Gözlerinde kocasını öldürmek için buranın tam yeri olduğunu anlatan bir mâna vardı.

Frank'ın birdenbire gözleri döndü. Eline geçirdiği viski şişesini ihtiyarın kafasına indirdi. Adamcağız bir şey söyleyemeden bayıldı. Cora otomobilden inerek etrafına baktı. Kimse olmadığını görünce otomobili kayalara doğru itti. Frank da otomobildeki işini bitirip atladı.

Bundan sonra vakalar süratle cereyan etmeğe başladı. Savcı Sackett her ikisini de katil suyuyla tevkif ettirdi. Cora, muhakemesi olana kadar hapisshanede kaldı. Frank ise başından ve kolundan ya-

ralandığı için hastahaneye kaldırıldı. Sackett'in elinde bunun bir kaza olmadığını ispat edecek bir delil yoktu. Onlara suçlarını itiraf ettirmek için hileye başvurmak-tan başka bir çare yoktu. Frank'a giderek Cora'nın her şeyi itiraf ettiğini onun da bildiklerini anlatmasını söyledi. Delikanlı savcının zan-nettiğinden de zekiymi. Serinkanlılıkla «Direksiyonu sarhoş olduğu halde Nick i-dare ediyordu. Uçuruma doğ-ru gittiğini görünce Cora son-ra da ben atladık. O arabay-la beraber yuvarlandı. Cora kocasının sarhoş olduğunu bildiği halde direksiyona geç-meyişinde hatalıdır.

Bundan sonra mahkeme başladı. Cora kendisini müdafaa ederek beraat etti. Frank hastahaneden çıktıktan sonra tekrar gaze deposuna dönmüş işleri idareye başlamıştı. Co-ra'yı sevmesine rağmen yal-nızlığa tahammül edemedi-ğinden ve işledikleri suçun mânevî cezasından korktu-ğundan yanına arkadaş ola-rak eski dostu Madge'yi ça-ğırılmıştı.

Şimdi ikisinde de birbirle-rini ele verecekleri şüphesi başlamıştı.

Cora, Frank'ın ken-disinden kurtulup Mad-ge'a kavuşmak için onu ele vereceğinden korkuyordu. Şüpheleri böylece devam e-derken bir gün kumsala git-tiler. Etrafta kimse yoktu. Frank istese Cora'yı öldüre-bilirdi. Fakat gencin hafta-lardanberi ilk defa o gün yüzü güldü. Çünkü Cora bir çocukları olacağını söylemişti.

Eve neşe içinde dönerken ikinci bir otomobil kazası ol-du. Frank sapsağlam kurtul-du. Yalnız Cora ölmüştü. Savcı onu derhal tevkif ettir-di. Kesif heyetleri gelerek kaza yerini tetkik ettiler ve kazanın kasten yapıldığına karar verdiler. Neticede Frank'ı ölüme mahkûm ettiler. Frank elektrik sandalye-sine giderken «Ağlıyor ve ben katil değilim, ben öldürme-dim!..» diye bağıırıyordu. Fa-kat ne fayda hakikaten ma-sum olmasına rağmen işte ölüme mahkûm olmuştu. Co-ra kendi canıyla kocasının ölümünü ödemişti. Şimdi de o onlarinkini ödüyordu.

Gizli Mektup

3

X-9

HAY.
DUTLA.
RIN
ATTIĞI
KURŞUN
LAR
LOANI
YARALA-
DI. OTO
MOBİLİN
LASTİĞİ
Nİ PAT.
LATTI

ÖYLE
PEK
AĞIR
DEĞİL..

ELİMİZDEN YİNE
KURTULDUKÇA..
SEN ONA BAR..

X-9

LOAN'I
HAŞAHAANE
YE BIRAK.
TIKTAN SON
RA KOMİ.
SERİ GÖR
MEGE GİT.
71

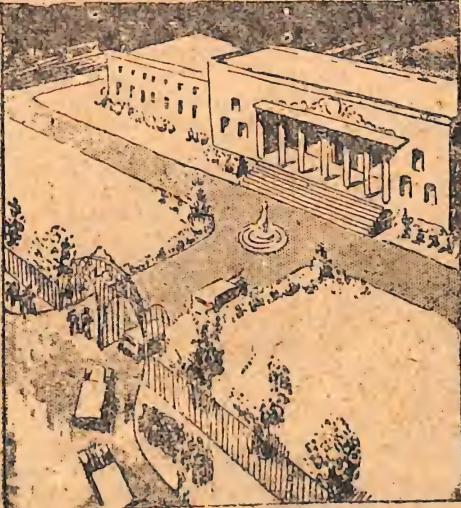
MÜCEVHERLER KRİSTAL
DEN YAPILACAK GERÇİVE
LER İÇİNDE BULUNACAK
EĞER BU GERÇİVELERİ
DEN BİRİSİ KIRILIRSA BÜ

TÜN KAPILAR
KAPANACAK.

BÜTÜN BUNLAR KENDİLİĞİNDEN
OLACAK.. BUNDAN BASKA
YÜZ GİZLİ POLİS MÜCEVHER.
LERİ KORUMAKLA VAZİFELEN.
DIRİLECEK.

BU İŞİ
BA. ŞA.
RA.. Mİ.
YACAK
SINIR

MÜCEVHER
LER LİNKÖN
PALASA ZİRH.
Lİ OTOMOBİL
LERLE TA-
ŞINDI
İKİ GÜN
SONRA AĞIL
MA TÖRENİ
YAPILACAKTI.

BU SIRADA
PRENSİN KA-
TİBİ BLAKE
İLE ANLAŞ-
TI

İSTE KORUMAK İÇİN AL-
NAN TERTİBATIN LİSTESİ..
BEN KAPILARIN KAPANMA-
MASINI ÜZE- GÜZEL!
RİME ALIYO- BEN DE
RUM POLİSLERİN
İCABINA BA
KARIM..

17

LOAN HASTAHANEDEN ÇIKMAK
İÇİN SABIRSIZLANIYOR.

ELBİSİLERİMİ
VERİN.. ÇIKACA
GİM..

İSTİRAHA.
TE İHTİYA
CİNİZ VAR.

Bu SIRA
DA CİM.
MI LOAN'I
HASTAHA.
NEDE
ZİYARETE
GELDİ..

LOAN HER TÜRLÜ
TAVSİYEMİZE RAĞ-
MEN ÖDEV ALDI.
İSTERSENİZ BU-
RADAN TELEFON
EDEBİLİRSİNİZ..

TEŞEKKÜR
EDERİM..
BAY DOKTOR

HAYIR HAYIR!
BİRŞEY DEĞİL..
UPAK BİR SİYRİK
FAKAT SİZİN NEV-
YORKTA İSİNİZ NER
UZAKTA KALMANIZI

BÖYLEME
DİK MI
SİZE

TEK
CİMMİNİN
ÖLDÜRÜLEN
KARDEŞİ.
NİN GOK
İYİ BİR
ARKADA
ŞIYDI.

O! NASIL
SİNİZ BAY
TEK..

KARDEŞİNİZİN Ö-
LÜMÜNDEN SONRA
BEN DE NAMUSKAR
BİR HAYAT YAŞAMAGA
KARAR VERDİM. BİR
YARDIMA İHTİYACI-
NIZ VAR MI?

LOAN VE HARPER CİMMİ
Yİ MERAK EDİYORLAR.
YİNE NEVYORKA GEL-
MİŞ.. AMA NEREDE O-
TURDUĞUNU SÖYLEMEDİ

BLAKEDEN
ÖNCE ONU
BULMALIYIZ

O KIZI KORUMAK
MÜCEVHERLERİ KO-
RUMAK KADAR
GÜR..

BAY TEK BANA YAR-
DIM VAADETTİ.. BUGÜN
BURAYA GELECEK..

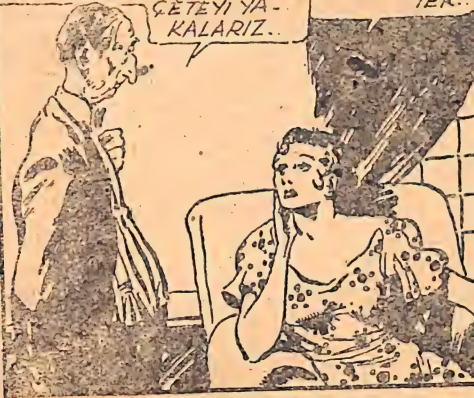
HİH
HASPA..
ONUN KENDİ.
NE HAYRI YOK
AYOL... BENİM
ONLA EMNİYET
TİM
YOK..

MUHAFFAK YARDIM
EDECEĞİM... KARDESİ-
NİZİN ÖLÜMÜNDEN GÖK
MÜTESSİRİM. BİZ KİMİZ
ÇETİYİ YA-
KALARIZ..

SİZE GÖK
TESEKKÜR
EDERİM
MÖSYÖ
TEK..

MÖSYÖ TEK YA-
RIN SABAH BANA
BİLGİ GETİRMEĞİ
VAAT ETTİ.. BU-
GÜN X-9 NE YA-
DIYOR.. ÖĞRENMEK
İÇİN TAKİPEDE-
CEĞİM..

MATMAZEL
O TEK DE-
NİLEN HE-
RİFE İNAN-
MAYIN..

GİMİ
HERSE-
Yİ SER-
SEM
GİBİ
HERSEYİ
TEK'E
SÖYLEDİ.
TEK
İLE
BLAKE
BİR
VERDE
BULUŞ-
TULAR.

POLİSLER ONUN BU
RADA OLDUĞUNU FA-
KAT NEREDE OTUR-
DUĞUNU BİLMİYORLAR.
ODA BENİM SİZİ YA-
KALAMAK İÇİN KEN-
DİSİNE YARDIMDEDE
CEĞİME İNANI-
YOR

SİMDİ POLİSLER
ONU ARARLAR.
MİLLİYE MAKİ-
YAJ YAPALIM
POLİSLERİ AL-
DATALIM..

CİMİMİN HİZMETÇİSİNDEN BİR KA-
ĞIT GELDİ. ADRES YOK.. FAKAT MAT-
MAZELİN BUGÜN
TEK'İ KABULET-
TİĞİNİ SÖYLÜYÖR

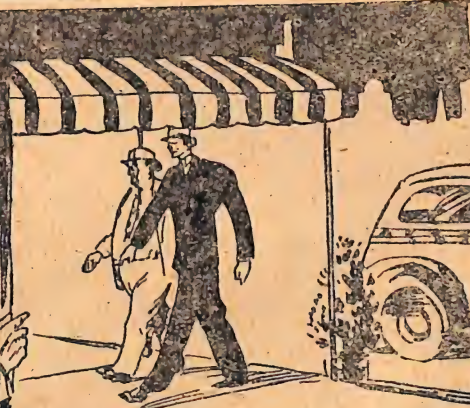
ÇOK FENAL O NA-
ZİK OLDUĞU NİS-
PETTE HAMDİR.

BU ADAMIN O
KADAR KORKU-
CAK BİR TİP
OLMADIĞI SÖY-
LENİYÖR...

ORAYA GİRİYÖRLAR.
LOKANTAYA..
GİDİP PATRONA HA-
BER VERELİM..

EYET
GİDELİM..

BLAKE
NİN A-
DANILARI
X-9 U
GÖZLÜ-
YÖRLAR.
Dİ.
EUGENİA
DA MAY-
DUTLAR
MİLLİ A.
DINDA
BİR ARK
DAĞLARI
Nİ CİMİM
YE BEN-
ZETİLİR

POLİSLER BU
LOKANTADA
NE YAPACAĞINI
Zİ BİLİYOR
MUSUNUZ ?

İÇERİ GİRECEĞİZ.
KENDİMİZİ GÖSTE-
RECEĞİZ. SONRA O
NU GÖRMÜŞ VE ÜRK.
NÜŞ GİBİ ORADAN
KAĞACAĞIZ.

BENDE KAPIDA
BEKLİ
YECE-
GİM.

OYUN
MUNAF
FARI -
YETLİ
OLDU
X-9
KANDI

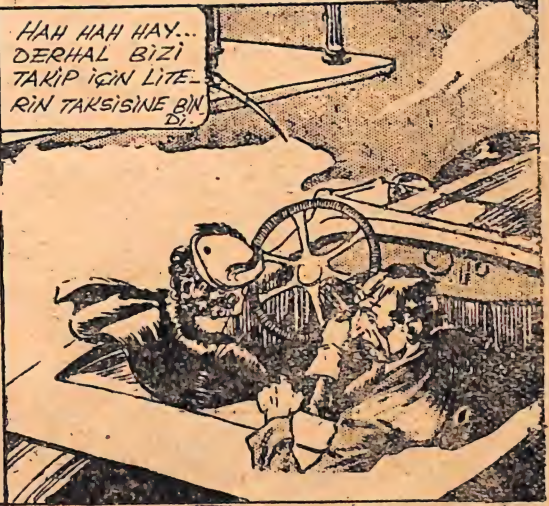
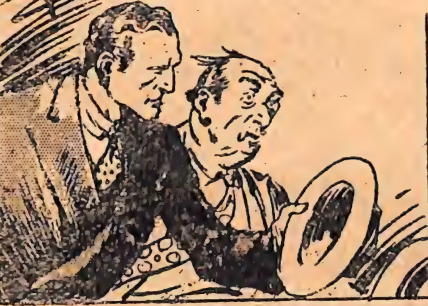
TEK İLE CİNNİ' NE
TALI

AAA!!! TEK
BU ADAM DEĞİL
Mİ ?

NE ACELE ?
HERHALDE
ÖNEMLİ ŞEYLER
ÖĞRENECE-
ĞİZ.

KAÇIYORLAR..
ONLARI TAKİP
EDELİM..

HAH HAH HAY..
DERHAL BİZİ
TAKİP İÇİN LİTE-
RİN TAKSİSİNE BİN
Bİ.

ASİL CİNNİ BUNLARI GÖRDÜ.
O İKİ OTOMOBİLİ TAKİP EDİ-
NİZ.

BASÜSTÜNE
BAYAN...

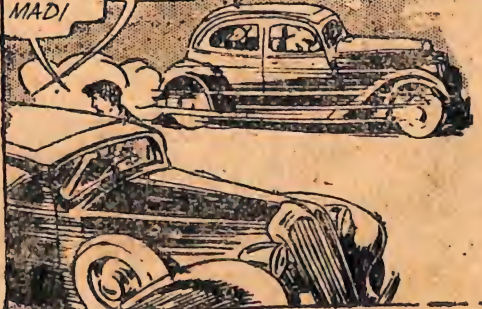

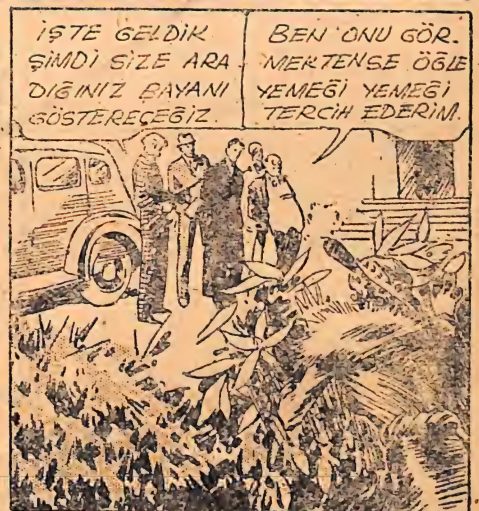
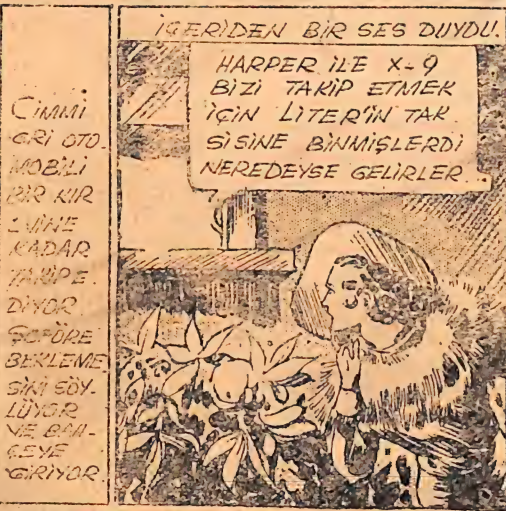
X-9'UN
OTOMOBİLİ
BİLİ BİR
DENBİRE
DURDU.
CİNNİ-
NİNKİ
ONU
GEÇTİ.

ÇOK MÜ-
TEESİ-
RİM BA-
YIM..
BEN-
ZİN KAL
MADI

SIRASI MIYDI
BE OĞLUM..
TUH ALLAH
CEZASINI VERSİN
KAÇIRDIK..
TUH..

DURMAYINIZ..
O GRİ OTO-
MOBİLİ TA-
KİP EDİNİZ
VARİT KAY-
BETMİYELİM..

X-9 VE HARDERİ ELAKE ESİKTE KARŞILADI TIZAĞA TUTULMUŞLARDI.

PRENSİN MÜCEVHERLERİ
YARIN HALKA GÖSTERİLECEK.
BEN SEKİZDE İSİMİ BİTİ-
RECEĞİM. SİZİN ORADA OLUP
ÇALIŞMAMI GÖREMEYECEĞİ.
NİZDEN MÜTEESSİRİM..

SİZİN ONLARI KORUMA PLAN-
LARINIZ İYİ. FAKAT BİZİM-
KİLER ÇOK DAHA
HARİKULÂDE DE
GİL Mİ BAY X-9

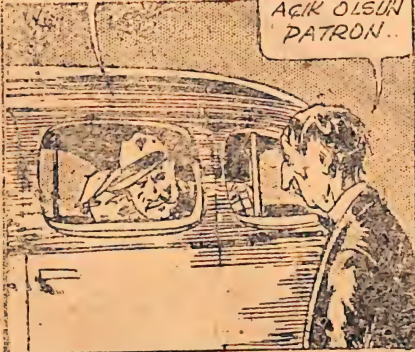
ALİ! SENDE
AZ TILKI DE-
SİLMİŞ-
SİN.

ERTESİ GÜN...

ONLARA DİKKAT
ET TEK RAHAT
DURMAZLARSA TEN-
BİH ETTİĞİMİ YAP.

BENDEN
EMİN OLA-
BİLİRSİNİZ.
TALİİNİZ
AÇIK OLSUN
PATRON.

BİRAZ SONRA ÖLECEKSİNİZ BUNUN İÇİN
BLAKENİN MÜCEVHERLERİ ALACAĞINI,
SONRA GELİP SİZİ ZİBAETACAĞINI, SONRA
DA HAZIRLANMIŞ UÇAKLA TÜTE-
CEĞİNİ SÖYLİYEBİLİRİM...

OLDU OLACAK.. BİZE BLA-
KENİN NE YAPACAĞINI ANLATIN!

CİMİMİ
HER NE
BAHASINA
OLURSA
OLSUN AR-
KADAŞLA-
RINI KUK-
TARMAK
İSTİYOR.

ÜST KAT.
TA AÇIK
BİR FEN-
CERE GÖ-
RÜYOR.

KAPI KAPALI! SAATLERCE
DAHİ UĞRAŞACAK OLSAM KA-
PIYI ÇAKIYLA AÇACAĞIM

CİMMİ
YAĞMUR
OLUĞUNDAN
ÜST KATA
TIRMANDI
VE EVE
GİRDİ

BİRAZ İSTİRA
HAT ETMEK
İSTEMEZ MİSİ-
NİZ?

BEN HERSEYDEN
EVVEL İYİCE BAĞLI
OLUP OLMADIKLA-
RINI BİR MUAYENE
EDEYİM.

CİMMİ
NİN ÜÇ
RAŞMA
LARI
SONUN
DA KAPİ
EN SO-
NUKTA
AÇILDI

OH! ÇOK ŞÜKÜR
AÇILDI. BİZİMKİ
LERİ KURTARA
BİLECEĞİM.

EVDE
BEKLE-
YEN NÖ-
BETÇİ
BİR DE-
GİLDİ
Kİ

HEY!! BURADA NE
ARİYORSUN? İÇERİ
NASIL GİRDİN?

ATLADIM İSTE
BÖYLE..

X-9! İÇERİDE
MİSİNİZ?

E V E T ! ÇABUK
GELİN.. KAPİYİ
DA KAPAYIN.. BÖY-
LECE VAKİT KA-
ZANIRIZ

BU SIRADA NEVYORKTA..

"SARKIYILDIZI", TALIHMIS ELMAS
DIGER KIYMETLI MÜCEVHERLER
LE BERABER SALONUN ORTASIN
DADIR. BUNLARI BEN ALACAGIM.
SIZDEN ON KISI KAPIDA DURACAK
ISLIK ÇALINCA DAĞILIRSINIZ. PA-
RALARI İKİ GÜN SONRA VERECE-
GİM

SURADA SAĞLAM
BİR BORU VAR. BEN
ORADAN ÇIKTIM.

SİZ ÇIKTINIZ AMA
BEN İNEMEM.

SİZ İNİN' POLİSE HA-
BER VERİN. BİZ HAY-
DUTLARI OYALARIZ

CİMMİ
BORU.
DAN
İNDİ
OTOMO.
BİLİNE
DOĞRU
KOŞTU.

ÇABUK BENİ
TELEFON EDECEK
BİR YERE GÖTÜ-
RÜNÜZ

CİMMİ
DERHAL
TELEFON
EDECEK
BİR YE-
RE Gİ-
DERKEN

ÇABUK OL.. KAPİYİ
KIRACAKLAR SİMDİ

BANA DERHAL
LINKOLN SARA-
YINI VERİNİZ

LOAN Kİ BİÖRİ
DE BİR EVDE TEHLİKE
DEDİR DERHAL MA-
DAT GÖNDERİN..

TELE-
FON.
LAR
ÇALIŞI-
YOR

SON VAZİFE

ÇEVİREN :

GÜNER DEĞER

Resimleyen : AFFAN

Fırtınalı bir gece idi. Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Dışarıda nöbetçilerden başka kimse yoktu. Adderson, çadırın aralık duran kapısından dışarısını seyretti.

Bu sırada General Clavering masanın başına oturmuş ve küçük bir kâğıda bir şeyler yazmıştı.

— Harri, diye bağırdı.

Nöbet bekliyen askerlerden biri içeri girdi. Selâm verdikten sonra:

— Buyurun Generalim, dedi.

General, biraz evvel yazmış olduğu kâğıdı askere uzattı:

— Kâğıdı al ve Binbaşı Tassman'a götür, dedi. Sonra sen de vazifenin başına dön.

— Adderson'u da alayım mı Generalim?

— Hayır. Yalnız söylediklerimi yapınız.

Asker, generali selâmladıktan sonra çadırdan çıktı.

General Clavering:

— Fena bir gece, dedi.

Adderson:

— Benim için evet, diye cevap verdi. Fakat merak etmeyin. Ben, böyle geceleri çok geçirdim.

General, bir zaman durdu, sonra:

— Harri ile gönderdiğim kâğıda neler yazmıştım biliyor musun? dedi.

— Hayır. Fakat şurası muhakkak ki, benden bahsetmişsinizdir.

— Doğru. Binbaşı'ya sabah karşı ekibini hazırlamasını emrettim. Siz de ölmeğe hazır olunuz.

Casus gülümsüyordu.

— Sizden bir ricam var, dedi. Ölmeden evvel karnımı doyurmak isterim.

General, casusa baktı; o gülüyordu.

— Peki. Son defa karnınızı doyurunuz.

General, karşısında duran genç adama sordu:

— Adınız nedir?

— Parker Adderson. Yarın sabah şafakla beraber kurşuna dizileceğimi biliyorum. Bundan kurtulmam imkânsızdır.

— Vazifeniz ne idi?

— Sizlere göre pek küçük bir insanım. Çavuştum.

— Hangi alaya mensuptunuz?

— Hangi alaydan olduğumu maalesef söyleyemiyordum. Zira bana bazı şeyler soracağınızdan eminim. Bunların cevaplarını vermem lâzım. Yalnız şunu söyleyeyim ki, sizi senelerdenberi şaşırtan casus teşkilâtlarından birine dahilim.

— Suçunuzu ve cezanızı biliyorsunuz.

— Evet. Yalnız şunu bilin ki, yarın sabah ummadığınız bir şeyle karşılaşacaksınız.

General, genç casusun bu sözünü duymamazlıktan geldi ve sordu:

— Yarın sabah kurşuna dizileceğinizi nereden biliyorsunuz?

— Bir casusun gece yarısı kaldırılıp, generalin çadırına götürülmesi, bunu ifade etmez mi?

— Bazı şeyler sormak için de kaldırılmış olmanız mümkündür.

— Bana soracak bir şeyiniz olmadığını zannederim. Bir çok defalar sorguya çekildim.

General Clavering, gülümseyerek karşısında vekarla duran genç casusa takdir dolu nazarla baktı.

Casus, gece yarısı iki as-

ker tarafından uyandırılmış ve hapisneden çıkarılarak, generalin çadırına getirilmişti. Evvelce müthiş bir casus şebekesine dahildi. Bir iş yaparken yakalanmışlardı. Bir aralık kaçmağa muvafak olmuşlarsa da, Parker Adderson tekrar yakayı ele vermişti.

General Clavering:

— Adderson, dedi. Ancak bir kaç saatlik ömrün kaldı. Sana bazı şeyler soracağım. Bana...

Adderson, generalin sözünü kesti:

— Hiç bir şey sormayınız generalim. Hayatımın son dakikalarında vatan haini olmak istemem.

Parker Adderson, sırtına bir süngünün dayandığını hissetti. Fakat nasıl olsa ölecek değil mi idi?

General, askere eliyle hafif bir işaret yaptı, asker süngüsünü doğrultup çadırdan çıktı. Bunun üzerine casus, elinde tuttuğu gri renkli fötr şapkasını generalin masası üzerine koyup, çadırdaki gezinmeğe başladı. Çadır, oldukça büyüktü. Generalin masası üzerinde duran sarı renkte bir mum içerisinde aydınlatıyordu. Masanın yanında, generalin kılıcı asılı duruyordu. Yerde, kahverengi bir ayı postu serili idi. Bir iskemle ve bir de küçük dolap vardı.

General Clavering:

— Yarın sabah, karşılaşacağımız şeyi pek merak ediyorum Adderson, dedi.

Adderson:

— Sebrediniz, diye cevap verdi.

— Teşekkür ederim General.

General Clavinging, ölüm karşısında bile serinkanlılığını kaybetmeyen bu cesur casusa baktı: Bir zaman sustular. Karşılıklı bakıştılar. Adderson, gayet ciddi idi. General, Harri'yi tekrar çağırttı ve derhal yemek getirmesini emretti.

Az sonra bir tepsi içerisinde bir kaç kap yemek gelmişti. Adderson, tepsiyi askerin elinden aldı ve generalin masası üzerine koydu. Sonra kendine kenarda duran arkalıksız iskemleyi altına çekip yemeğini yemeğe koyuldu.

General :

— Nerede doğdunuz? diye sordu.

Adderson:

— Allah bilir, diye cevap verdi. Herhalde istihbarat bürosunda.

Casus, işin alayında idi.

General, tekrar sordu:

— Kaç yaşındasınız?

— Yirmialtı.

— Daha pek gençsiniz. Bu yaşta dünyayı terketmek çok acı.

— Hakkınız var. Fakat unutmayınız ki, vatanım uğrunda öleceğim. Böyle öleceğim için de mesudum. Vatan uğrunda ölmek, harekese nasib olmuştur bir şeydir.

— Hakkınız var. Fakat bu ölüm, harp alanında ölmeye benzemez. Orada bir kurşunda ölürsünüz. Halbuki burada, sizi en müthiş işkencelerle öldürebilirim ve kimse de bana bir şey diyemez.

— Beni işkence ile öldürerek ağzımdan bir şey alacağınızı umuyorsanız, yanılıyor-sunuz General.

Bir zaman, konuşmadılar. Nihayet Adderson sordu:

— Bütün geceler böyle uykusuz mu duruyorsunuz General?

— Ekseri.

— Şu halde sizi tatlı uykunuzdan ayırdığım için beni affediniz.

Bu sırada, dışarıda sesler duyuldu ve az sonra içeriyce bir yüzbaşı girdi. General:

— Ne var Tomson? diye

sordu.

Yüzbaşı, generali selâmladıktan sonra cebinden çıkardığı bir zarfı uzattı.

— Kumandanlıktan geliyorum. Mektup, altıdan evvel okunmıyacak.

General Clavinging aldı:

— Peki, gidebilirsin, dedi.

Yüzbaşı, generali tekrar selâmladıktan sonra çadırdan çıktı. Adderson, dikkatle zarfa bakıyordu. General Clavinging, mektubu masanın üzerindeki kitapların arasına koyarken:

— Siz kurşuna dizilirken, ben de mektubumu okuyacağım Adderson, dedi. Bakalım kumandan ne emir veriyor?

Adderson gülerек:

— Bizim arkadaşları ya kalamanızı, dedi.

— Zannetmem.

— Zaten onları yakalıyamazsınız General. Ufak bir şüpheden yerlerini değiştiriyorlar. Beni bile, şu anda serbest bırakmanız gidip onların yerlerini bulamam.

Adderson, gayet şendi.

General:

— Ölümden korkuyor musunuz Adderson? dedi.

— Hayır Generalim. Siz de bir gün ölmeyecek mısınız? Ölümden korkmak budalalıktır.

— Çok şen görünüyorsunuz. Eğer kaçacağınızı ümit ediyorsunuz, yanılıyorsunuz.

— Biliyorum. Çadırın kapısına doğru bir adım atsam, derhal ateş edeceksiniz. Masanın altından tabancanızı hazırladığınızı farkındayım.

Genral, bir genç kız gibi kızardı. Gerçekten epeyi zamanı mandanberi masanın altında silâhını hazırlamakla meşguldü. Tabancasını masanın üzerine bıraktı ve elini de üzerine koydu.

Adderson, şen bir kahkaha atarak:

— Silâhı kapıp, sizi vuraçağımdan mı korkuyorsunuz General? dedi. Çok tuhaf, dışarda yüzlerce askerinizi olduğunu unutuyorsunuz.

General Clavering kızma-
ğa başlamıştı.

— Yemeğinizi yeyin, dedi.
Hayatınızın son saatlerini ya-
şıyorunuz.

Adderson, bir zaman konu-
şmadı. Sonra

— Ah, diye mırıldandı. Üç
saat sonra ölmüş olacağım
ha!.. Yazık... Çok yazık...

Uzun zaman konuşmadı-
lar. Dışarıda yağmurun çı-
kardığı sestten başka hiç bir
şey duyulmuyordu. General,
karşısında dalgın dalgın ye-
mek yiyen casusu süzüyordu.

Biraz sonra Parker Adder-
son, yemeğini bitirmişti.

Bu sırada çadırın kapısı
açıldı ve içeri Binbaşı Tass-
man girdi. Selâm verdikten
sonra:

— Hazırız, Generalim, de-
di.

General Clavering:

— Güzel.

Diyip, Parker Adderson'u
işaret ettikten sonra sözleri-
ne devam etti:

— Bu adam casustur. Adı
Parker Adderson. Kurşuna di-
zilecek. Biraz sonra bu emri
ifa edeceksiniz.

— Başüstüne Generalim.

— Yağmur durdu mu?

— Evet.

— Mükemmel yanınıza üç
kişi daha alınız ve Adderson-
u hemen tarlaya götürüp kur-
şuna diziniz.

Casus, generale dönerek:

— O kadar acele mi Gene-
ralim? dedi. Güneş doğarken
ölmek isterim. Şafakta öl-
meği azru ediyorum.

Binbaşı, kolundaki saate
baktıktan sonra generale dön-
dü:

— Saat şimdi beş. Şafak
altıda oluyor, dedi.

General Clavering:

— İş çabuk bitirmemiz
lâzım, dedi. Şafağa kadar
beklemeyeceğiz, bizi mazur
görün Adderson.

— Yazık.

General, Binbaşı Tass-
man'a döndü:

— Götürünüz.

Adderson, General Clave-
ring'e dönerek:

— Allahaismarladık Gene-
ral, dedi.

General, gayet ciddi idi.
Sert bir sesle:

— Güle, güle, diye cevap
verdi.

Binbaşı Tassman, Parker
Adderson'u kolundan çekti.
Çadırın kapısına doğru yürü-
düler.

Tam dışarı çıkıyorlardı ki,
Parker Adderson umulma-
dık bir hareketle döndü ve
binbaşının suratına müthiş
bir yumruk savurdu. Binbaşı,
şaşırmış, elinden silâh düş-
müş ve muvazenesini kaybe-
dereke yere yuvarlanmıştı. Ad-
derson, arkadan gelen askere
de kuvvetli bir yumruk vur-
duktan sonra, tekrar çadıra
döndü. Dışarıda olan şeyleri
hayretle seyreden General,
Adderson'un çadıra girdiğini
görünce, masanın üzerinde
duran tabancayı alarak ca-
susa çevirdi:

— Dur, dedi.

Adderson, bu emri duy-
mamış gibi generalin üzerine
atıldı, elinden tabancayı çek-
ti ve mumu devirdi. General,
ikinci silâhını çekip ateş et-
tiği vakit Adderson oldukça
uzaklaşmıştı. Tam bu sırada
casusun önünde bir asker
belirdi.

— Dur, ateş ederim... Dav-
ranma.

Adderson, generalin ta-
bancasını askere gevirip a-
teş etti. Zavallı adam, acı bir
çığlık atarak yere yuvarlan-
dı.

General, derhal çadırdan
fırladı. Bu sırada Binbaşı
Tassman da, kendisini toph-
yabilmişti. İki subay, karan-
lıkta kaybolmak üzere bulu-
nan casusun peşinden koşma-
ğa başladılar.

General:

— Havaya ateş edin, diye
bağırdı.

Binbaşı, havaya ilki el ateş
etti. Az sonra çadırların ara-
landığı ve yarı çıplak erlerin
dışarı fırladığı görüldü.

Bu sırada Parker Adder-
son, ayaklarının bütün kuv-
vetiyle koşmakta idi.

— Tutun!

General Clavering, binba-
şını kolundan çekerek dur-
durdu.

— Durun. Askerler şimdi
onu yakalarlar.

Durdular.

General:

— Çok cesur adammış, de-
di. Böyle bir harekette bulu-
nacağını hiç ümit etmemiş-
tim. Çadırdaki daima benimle
alay eder gibi konuşuyordu.
Ölümden korkmadığını, be-
nim de bir gün öleceğimi söy-
lüyordu. Ağır ağır hareket
ediyor, gayet sakın görünü-
yordu.

Binbaşı:

— Çok tuhaf, diye mırıl-
dandı. Acaba kaçabileceğini
mi umuyor?

— Çok sürmez, şimdi ya-
kalarlar.

Adderson, kendisine doğru
gelmekte olan askerleri gör-
müştü. Muhakkak yakalana-
caktı. İki el ateş etti. As-
kerlerden biri, acı acı bağıra-
rak yere yuvarlandı. Casus,
bazan durup ateş ediyor,
sonra yine koşmasına devam
ediyordu. Bu sırada bir silâh
patladı, Adderson yerine dön-
dü ve yere yıkıldı.

Askerler, ölmek üzere bu-
lunan casusun yanına koştu-
lar.

İleriden, General Clavering
bağırdı:

— Öldü mü?

Askerlerden biri cevap ver-
di:

— Hayır Generalim. Fa-
kat ölmek üzere.

Askerler, casusu tuttukla-
rı gibi, generalin yanına ge-
tirip ayakları dibine bıraktı-
lar. Casus ölmemişti, nefes
alıyordu.

General Clavering, diz
çöktü ve gülümsüyerek:

— Bunu neden yaptın Ad-
derson? dedi. Çok tuhaf a-
damsın. Hiç faydası yoktu ki.

Casusun gözleri, yavaş ya-
vaş kapanıyordu.

— Ben... Vazifem...i Yap-
tım, diye mırıldandı. Sizi...
Çadırdan... Çıkarmak ödevi...
Bana ver... Verilmişti... Va-
zifemi yaptım sanıyorum. Si-
ze gelen, zarftaki emir bize
lâzımdı Generalim.

Binbaşı Tassman'la, Gene-
ral, hayretle birbirlerine bak-
tılar. Sonra hızla çadıra koş-
tular. Zarf yoktu.

TÜRK ROMANLARI

TÜRK ROMANLARI MİLLÎ TERBİYE VERECİK, MİLLÎ KAHRAMANLIKLARIMIZI AŞILIYACAK ESERLERDİR

BOZ KURLARIN ÖLÜMÜ

BASILMAKTA OLAN VE PEK YAKINDA SATIŞA ÇIKARILACAK OLAN BU BAŞTAN BAŞA KAHRAMANLIK VE FEDAKÂRLIKLA DOLU BÜYÜK TÜRK TARİHİ ROMANINI SABIRSIZLIKLA BEKLEYİNİZ.

YAZAN : APTULLAH ZİYA KOZANOĞLU

MEVZUUNU ESKİ TÜRK TARİHİNDEN ALMIŞ, HERKES TARAFINDAN OKUNMUŞ, BEŞİNCİ BASKISINI YAPMIŞ FEVKALÂDE GÜZEL BİR KİTAPTIR. 14 BÜYÜK VE BİRÇOK KÜÇÜK RESİMLERLE SÜSLÜ 225 SAYFADIR.

FİATİ : 125 KURUŞTUR.

ÇIKARAN:

